

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

25 iulie 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 270/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

Tribunalul

2016/C 270/02 Continuarea activității Tribunalului între 1 și 19 septembrie 2016 2

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 270/03 Cauzele conexe C-210/14 – C-214/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Proceduri penale împotriva Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14) (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proportionalitate) 3

2016/C 270/04	Cauza C-433/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Domenico Rosa (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)	4
2016/C 270/05	Cauza C-434/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Raffaele Mignone (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)	4
2016/C 270/06	Cauza C-435/14: Ordonanța Curții (Camera șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Mauro Barletta (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)	5
2016/C 270/07	Cauza C-436/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Davide Cazzorla (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)	6
2016/C 270/08	Cauza C-437/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Nicola Seminario (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)	7

2016/C 270/09	Cauza C-462/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva Lorenzo Carlucci (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)	7
2016/C 270/10	Cauza C-467/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bergamo – Italia) – Procedură penală împotriva Chiara Baldo (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)	8
2016/C 270/11	Cauza C-474/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Salerno – Italia) – Procedură penală împotriva lui Cristiano Pontillo (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)	9
2016/C 270/12	Cauza C-495/14: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento – Italia) – Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini/Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA) (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Directiva 89/665/CEE — Achiziții publice — Legislație națională — Taxe judiciare pentru accesul la justiția administrativă în domeniul achizițiilor publice — Dreptul la o cale de atac efectivă — Taxe cu efect de descurajare — Control jurisdicțional al actelor administrative — Principiile efectivității și echivalenței)	10
2016/C 270/13	Cauza C-534/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bergamo – Italia) – Procedură penală împotriva Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)	10

2016/C 270/14	Cauza C-65/15: Ordonanța Curții (Camera șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Vito Santoro (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proportionalitate)	11
2016/C 270/15	Cauza C-504/15: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Frosinone – Italia) – Procedură penală împotriva lui Antonio Paolo Conti (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Hotărâre a Curții care a declarat incompatibilă cu dreptul Uniunii reglementarea națională privind concesiunile pentru activitatea de colectare de pariuri — Reorganizarea sistemului printr-o nouă procedură de cerere de ofertă — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proportionalitate)	12
2016/C 270/16	Cauza C-8/16: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Frosinone – Italia) – Procedură penală împotriva Paola Tonachella (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Hotărâre a Curții care a declarat incompatibilă cu dreptul Uniunii reglementarea națională privind concesiunile pentru activitatea de colectare de pariuri — Reorganizarea sistemului printr-o nouă procedură de cerere de ofertă — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proportionalitate)	13
2016/C 270/17	Cauza C-278/15 P: Recurs introdus la 4 iunie 2015 de The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 26 martie 2015 în cauza T-581/13, Royal County of Berkshire Polo Club/OAPI	13
2016/C 270/18	Cauza C-451/15 P: Recurs introdus la 17 august 2015 de Best-Lock (Europe) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 16 iunie 2015 în cauza T-395/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO	14
2016/C 270/19	Cauza C-452/15 P: Recurs introdus la 17 august 2016 de Best-Lock (Europe) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 16 iunie 2015 în cauza T-396/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO	14
2016/C 270/20	Cauza C-479/15 P: Recurs introdus la 7 septembrie 2015 de Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 9 iulie 2015 în cauza T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoepf/EUIPO	14
2016/C 270/21	Cauza C-480/15 P: Recurs introdus la 10 septembrie 2015 de KS Sports IPCo GmbH, succesoare în drepturi a BH Stores BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea extinsă) din 2 iulie 2015 în cauza T-657/13, KS Sports/EUIPO	15

2016/C 270/22	Cauza C-602/15 P: Recurs introdus la 10 noiembrie 2015 de Monster Energy Company împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 9 septembrie 2015 în cauza T-633/14, Monster Energy/EUIPO	15
2016/C 270/23	Cauza C-603/15 P: Recurs introdus la 10 noiembrie 2015 de Monster Energy Company împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 9 septembrie 2015 în cauza T-666/14, Monster Energy/EUIPO	15
2016/C 270/24	Cauza C-636/15 P: Recurs introdus la 30 noiembrie 2015 de August Storck KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 25 septembrie 2015 în cauza T-366/14, August Storck/EUIPO . . .	16
2016/C 270/25	Cauza C-35/16 P: Recurs introdus la 21 ianuarie 2016 de Matratzen Concord GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 19 noiembrie 2015 în cauza T-526/14, Matratzen Concord GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	16
2016/C 270/26	Cauza C-76/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovenia) la 11 februarie 2016 – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s./Úrad pre verejné obstarávanie	16
2016/C 270/27	Cauza C-77/16 P: Recurs introdus la 11 februarie 2016 de Hewlett Packard Development Company LP împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 3 decembrie 2015 în cauza T-628/14, Hewlett Packard Development Company LP/OAPI	17
2016/C 270/28	Cauza C-115/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 februarie 2016 -N Luxembourg 1/Skatteministeriet	17
2016/C 270/29	Cauza C-116/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 februarie 2016 – Skatteministeriet/T Danmark	20
2016/C 270/30	Cauza C-117/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 februarie 2016 – Skatteministeriet/Y Denmark Aps	22
2016/C 270/31	Cauza C-118/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 februarie 2016 – X Denmark A/S/Skatteministeriet	25
2016/C 270/32	Cauza C-119/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 februarie 2016 – C Danmark I/Skatteministeriet	27
2016/C 270/33	Cauza C-191/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Berlin (Germania) la 5 aprilie 2016 – Romano Piscioti/Bundesrepublik Deutschland	29
2016/C 270/34	Cauza C-265/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale ordinario di Torino (Italia) la 12 mai 2016 – VCAST Limited/R.T.I. SpA	30

2016/C 270/35	Cauza C-292/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingin hallinto-oikeus (Finlanda) la 25 mai 2016 – A Oy	31
2016/C 270/36	Cauza C-301/16 P: Recurs introdus la 26 mai 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 martie 2016 în cauza T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Comisia Europeană	32
2016/C 270/37	Cauza C-304/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 30 mai 2016 – American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty’s Treasury, Diners Club International Limited, MasterCard Europe S.A.	33
2016/C 270/38	Cauza C-305/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 30 mai 2016 – Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	34
2016/C 270/39	Cauza C-323/16 P: Recurs introdus la 8 iunie 2016 de Eurallumina SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 22 aprilie 2016 în cauzele conexe T-60/06 RENV II și T-62/06 RENV II, Republica Italiană și Eurallumina SpA/Comisia Europeană	36
Tribunalul		
2016/C 270/40	Cauza T-162/13: Hotărârea Tribunalului din 9 iunie 2016 – Magic Mountain Kletterhallen și alții/Comisia [„Ajutoare de stat — Ajutoare pentru construirea și exploatarea unor centre de cățărare ale Deutscher Alpenverein eV — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate compatibile cu piața internă — Scheme de ajutoare — Analiză economică aprofundată — Disfuncționalitate a pieței — Obiectiv legitim de interes general — Articolul 108 alineatele (2) și (3) TFUE — Dificultăți serioase”]	37
2016/C 270/41	Cauza T-276/13: Hotărârea Tribunalului din 9 iunie 2016 – Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul („Dumping — Importuri de bioetanol originar din Statele Unite — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Asociație — Lipsa afectării directe a membrilor — Inadmisibilitate — Taxă antidumping la nivel național — Tratat individual — Eșantionare — Dreptul la apărare — Nediscriminare — Obligația de diligență”)	38
2016/C 270/42	Cauza T-277/13: Hotărârea Tribunalului din 9 iunie 2016 – Marquis Energy/Consiliul („Dumping — Importuri de bioetanol originar din Statele Unite — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Afectare directă — Admisibilitate — Taxă antidumping la nivel național — Tratat individual — Eșantionare”)	38
2016/C 270/43	Cauza T-122/14: Hotărârea Tribunalului din 9 iunie 2016 – Italia/Comisia („Neexecutarea unei hotărâri a Curții prin care s-a constatat neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Penalitate cu titlu cominatoriu — Decizie de lichidare a penalității cu titlu cominatoriu — Metodă de calcul al dobânzilor aplicabile recuperării ajutoarelor ilegale — Dobândă compusă”)	39
2016/C 270/44	Cauza T-614/14: Hotărârea Tribunalului din 16 iunie 2016 – Fútbol Club Barcelona/EUIPO – Kule (KULE) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale KULE — Mărci naționale verbale anterioare și marcă notorie CULE — Motive relative de refuz — Lipsa utilizării serioase a mărcilor anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009”]	40

2016/C 270/45	Cauza T-789/14: Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2016 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative MEISSEN — Mărci ale Uniunii Europene și naționale verbale și figurativă anterioare MEISSEN, MEISENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen și Meissener Porzellan — Motive relative de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr 207/2009 — Caracterul distinctiv și renumele mărcilor anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcilor anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009”]	41
2016/C 270/46	Cauza T-385/15: Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2016 – Loops/EUIPO (Forma unei periute de dinți) [„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă tridimensională — Forma unei periute de dinți — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	41
2016/C 270/47	Cauza T-583/15: Hotărârea Tribunalului din 8 iunie 2016 – Monster Energy/EUIPO (Reprezentarea unui simbol al păcii) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene reprezentând un simbol al păcii — Cerere de restitutie in integrum — Nerespectarea termenului pentru introducerea unei acțiuni la Tribunal”)	42
2016/C 270/48	Cauza T-585/15: Hotărârea Tribunalului din 8 iunie 2016 – Monster Energy/EUIPO (GREEN BEANS) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene GREEN BEANS — Cerere de restitutie in integrum — Nerespectarea termenului pentru introducerea unei acțiuni la Tribunal”)	43
2016/C 270/49	Cauza T-362/14: Ordonanța Tribunalului din 26 mai 2016 – REWE-Zentral/EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET) („Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	43
2016/C 270/50	Cauza T-825/14: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2016 – IREPA/Comisia și Curtea de Conturi [„Acțiune în anulare — Pescuit — Programul național italian de colectare a datelor în sectorul pescuitului pentru perioada 2009-2010 — Recuperarea unei părți a avansurilor plătite reclamantei — Raport preliminar al Curții de Conturi — Act nesupus căilor de atac — Act pregătitor — Scrisori de informare prealabilă — Notă de debit — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]	44
2016/C 270/51	Cauza T-178/15: Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 2016 – Kohrener Landmolkerei și DHG/Comisia [„Sistem de specialități tradiționale garantate — Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 — Scrisoarea Comisiei prin care autoritățile naționale competente sunt informate despre depunerea tardivă a actului lor de opoziție — Acțiune vădit nefondată”]	45
2016/C 270/52	Cauza T-168/16: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2016 – Grizzly Tools/Comisia	45
2016/C 270/53	Cauza T-202/16: Acțiune introdusă la 3 mai 2016 – Keturi kambariaj/EUIPO – Coffee In (coffee inn)	46
2016/C 270/54	Cauza T-222/16: Acțiune introdusă la 11 mai 2016 – Hansen Medical/EUIPO – Covidien (MAGELLAN)	47

2016/C 270/55	Cauza T-229/16: Acțiune introdusă la 6 mai 2016 – Pio De Bragança/EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)	48
2016/C 270/56	Cauza T-240/16: Acțiune introdusă la 14 mai 2016 – Klyuyev/Consiliul	48
2016/C 270/57	Cauza T-242/16: Acțiune introdusă la 17 mai 2016 – Stavvytskyi/Consiliul	50
2016/C 270/58	Cauza T-247/16: Acțiune introdusă la 13 mai 2016 – Trasta Komerbanka și alții/BCE	51
2016/C 270/59	Cauza T-248/16: Acțiune introdusă la 19 mai 2016 – Walford/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)	52
2016/C 270/60	Cauza T-261/16: Acțiune introdusă la 25 mai 2016 – Portugalia/Comisia	52
2016/C 270/61	Cauza T-272/16: Acțiune introdusă la 25 mai 2016 – Grecia/Comisia	53
2016/C 270/62	Cauza T-273/16: Acțiune introdusă la 30 mai 2016 – Sun Media/EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)	55
2016/C 270/63	Cauza T-274/16: Acțiune introdusă la 27 mai 2016 – Saleh Thabet/Consiliul	56
2016/C 270/64	Cauza T-275/16: Acțiune introdusă la 27 mai 2016 – Mubarak și alții/Consiliul	57
2016/C 270/65	Cauza T-282/16: Acțiune introdusă la 30 mai 2016 – Inpost Paczkomaty/Comisia	58
2016/C 270/66	Cauza T-283/16: Acțiune introdusă la 30 mai 2016 – Inpost/Comisia	60
2016/C 270/67	Cauza T-284/16: Acțiune introdusă la 23 mai 2016 – Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)	61
2016/C 270/68	Cauza T-287/16: Acțiune introdusă la 30 mai 2016 – Belgia/Comisia	62
2016/C 270/69	Cauza T-289/16: Acțiune introdusă la 3 iunie 2016 – Inox Mare/Comisia	63
2016/C 270/70	Cauza T-290/16: Acțiune introdusă la 7 iunie 2016 – Fruits de Ponent/Comisia	64
2016/C 270/71	Cauza T-298/16: Acțiune introdusă la 13 iunie 2016 – East West Consulting/Comisia	66
2016/C 270/72	Cauza T-560/12: Ordonanța Tribunalului din 6 iunie 2016 – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA	67

2016/C 270/73	Cauza T-537/14: Ordonanța Tribunalului din 1 iunie 2016 – Laboratoire Nuxe/EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)	67
2016/C 270/74	Cauza T-84/15: Ordonanța Tribunalului din 31 mai 2016 – Laboratorios Thea/EUIPO – Sebapharma (Sebacur)	67

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 270/75	Cauza F-121/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 14 iunie 2016 – Fernández González/Comisia [Funcție publică — Agent temporar — Agent în post în cadrul cabinetului unui comisar european — Recrutarea unui agent temporar în temeiul articolului 2 litera (b) din RAA — Condiția întreruperii pe o durată de șase luni a oricărei forme de angajare în cadrul Comisiei — Punctul 3.2 din Nota D(2005) 18064 a Comisiei din 28 iulie 2005 privind angajarea agenților temporari în temeiul articolului 2 literele (b) și (d) din RAA pe posturi permanente în cazul inexistenței unor candidați care au reușit la concurs]	68
2016/C 270/76	Cauza F-133/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 10 iunie 2016 – HI/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Articolul 11 din statut — Datoria de loialitate — Articolul 11a — Conflict de interese — Funcționar însărcinat cu monitorizarea unui proiect finanțat de Uniune — Legătură de familie între acest funcționar și un angajat recrutat în scopul realizării proiectului de societatea însărcinată cu proiectul respectiv — Procedură disciplinară — Sancțiune disciplinară — Retrogradare — Legalitatea componenței comisiei de disciplină — Obligația de motivare — Durata procedurii — Termen rezonabil — Încălcarea dreptului la apărare — Principiul <i>ne bis in idem</i> — Eroare vădită de apreciere — Proportionalitatea sancțiunii — Circumstanțe atenuante)	69

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 270/01)

Ultima publicație

JO C 260, 18.7.2016

Publicații anterioare

JO C 251, 11.7.2016

JO C 243, 4.7.2016

JO C 232, 27.6.2016

JO C 222, 20.6.2016

JO C 211, 13.6.2016

JO C 200, 6.6.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Continuarea activității Tribunalului între 1 și 19 septembrie 2016

(2016/C 270/02)

Tribunalul, cu ocazia Conferinței plenare din 15 iunie 2016, a luat act de faptul că depunerea jurământului în fața Curții de Justiție de către noii membri ai Tribunalului va avea loc la 19 septembrie 2016 și că, prin urmare, în conformitate cu articolul 5 al treilea paragraf din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, până la intrarea în funcție a noilor membri ai Tribunalului:

- președinția Tribunalului va fi asigurată de domnul președinte Jaeger;
 - vicepreședinția Tribunalului va fi asigurată de domnul vicepreședinte Kanninen;
 - președințiile camerelor de cinci și de trei judecători vor fi asigurate de domnul vicepreședinte Kanninen și de doamna și domnii președinți de cameră Martins Ribeiro, Papasavvas, Prek, Dittrich, Frimodt Nielsen, van der Woude, Gratsias și Berardis;
 - decizia de repartizare a judecătorilor pe camere din 23 octombrie 2013 (JO 2013 C 344, p. 2), astfel cum a fost modificată ultima dată prin decizia din 9 iunie 2016 (JO 2016 C 243, p. 2), deciziile din 13 mai 2015 privind compunerea Marii Camere și modul de desemnare a judecătorului care îl înlocuiește pe judecătorul aflat într-un caz de împiedicare (JO 2015 C 213, p. 2) și deciziile din 23 septembrie 2013 privind criteriile de repartizare a cauzelor camerelor și compunerea Camerei de recursuri (JO 2013 C 313, p. 4 et 5) vor continua să se aplice.
-

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Proceduri penale împotriva Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

(Cauzele conexe C-210/14 – C-214/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporzionalitate)

(2016/C 270/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.
- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 292, 1.9.2014.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Domenico Rosa

(Cauza C-433/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Partea din procedura principală

Domenico Rosa

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.
- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de cesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 448, 15.12.2014.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Raffaele Mignone

(Cauza C-434/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Partea din procedura principală

Raffaele Mignone

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.
- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 448, 15.12.2014.

Ordonanța Curții (Camera șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Mauro Barletta

(Cauza C-435/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Concesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Partea din procedura principală

Mauro Barletta

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.

- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 448, 15.12.2014.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Davide Cazzorla

(Cauza C-436/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/07)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Partea din procedura principală

Davide Cazzorla

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.
- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 448, 15.12.2014.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Nicola Seminario

(Cauza C-437/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/08)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Partea din procedura principală

Nicola Seminario

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.
- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 448, 15.12.2014.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva Lorenzo Carlucci

(Cauza C-462/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Partea din procedura principală

Lorenzo Carlucci

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.
- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 448, 15.12.2014.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bergamo – Italia) – Procedură penală împotriva Chiara Baldo

(Cauza C-467/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Concesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bergamo

Partea din procedura principală

Chiara Baldo

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.

- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 448, 15.12.2014.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Salerno – Italia) – Procedură penală împotriva lui Cristiano Pontillo

(Cauza C-474/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Salerno

Partea din procedura principală

Cristiano Pontillo

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.
- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 462, 22.12.2014.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento – Italia) – Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini/Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

(Cauza C-495/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Directiva 89/665/CEE — Achiziții publice — Legislație națională — Taxe judiciare pentru accesul la justiția administrativă în domeniul achizițiilor publice — Dreptul la o cale de atac efectivă — Taxe cu efect de descurajare — Control jurisdicțional al actelor administrative — Principiile efectivității și echivalenței)

(2016/C 270/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Pârâți: Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Dispozitivul

Articolul 1 din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată de Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007, precum și principiile efectivității și echivalenței trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care impune achitarea unor taxe judiciare, precum taxa unificată în discuție în litigiul principal, la introducerea în fața instanțelor administrative a unei căi de atac în materie de achiziții publice.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bergamo – Italia) – Procedură penală împotriva Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

(Cauza C-534/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporzionalitate)

(2016/C 270/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bergamo

Părțile din procedura principală

Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.
- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2015.

Ordonanța Curții (Camera șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari – Italia) – Procedură penală împotriva lui Vito Santoro

(Cauza C-65/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Reglementare națională — Reorganizarea sistemului concesiunilor printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare — Nouă cerere de ofertă — Concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor anterioare — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Partea din procedura principală

Vito Santoro

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE, precum și principiile egalității de tratament și efectivității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale privind jocurile de noroc, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede organizarea unei noi proceduri de cerere de ofertă pentru acordarea de concesiuni cu o durată mai mică decât cea a concesiunilor atribuite anterior, ca urmare a unei reorganizări a sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare a concesiunilor.

- 2) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive, precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Frosinone – Italia) – Procedură penală împotriva lui Antonio Paolo Conti

(Cauza C-504/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Hotărâre a Curții care a declarat incompatibilă cu dreptul Uniunii reglementarea națională privind concesiunile pentru activitatea de colectare de pariuri — Reorganizarea sistemului printr-o nouă procedură de cerere de ofertă — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Frosinone

Partea din procedura principală

Antonio Paolo Conti

Dispozitivul

Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 406, 7.12.2015.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Frosinone – Italia) – Procedură penală împotriva Paola Tonachella

(Cauza C-8/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Întrebări preliminare identice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Hotărâre a Curții care a declarat incompatibilă cu dreptul Uniunii reglementarea națională privind concesiunile pentru activitatea de colectare de pariuri — Reorganizarea sistemului printr-o nouă procedură de cerere de ofertă — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 270/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Frosinone

Partea din procedura principală

Paola Tonachella

Dispozitivul

Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului de jocuri de noroc obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

Recurs introdus la 4 iunie 2015 de The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 26 martie 2015 în cauza T-581/13, Royal County of Berkshire Polo Club/OAPI

(Cauza C-278/15 P)

(2016/C 270/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (reprezentant: J. Maitland-Walker, solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Prin Ordonanța din 14 ianuarie 2016, Curtea (Camera a șasea) a declarat recursul inadmisibil.

**Recurs introdus la 17 august 2015 de Best-Lock (Europe) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a treia) din 16 iunie 2015 în cauza T-395/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO**

(Cauza C-451/15 P)

(2016/C 270/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Best-Lock (Europe) Ltd (reprezentant: J. Becker, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 14 aprilie 2016, Curtea (Camera a șasea) a statuat că recursul este inadmisibil.

**Recurs introdus la 17 august 2016 de Best-Lock (Europe) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a treia) din 16 iunie 2015 în cauza T-396/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO**

(Cauza C-452/15 P)

(2016/C 270/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Best-Lock (Europe) Ltd (reprezentant: J. Becker, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin ordonanța din 14 aprilie 2016, Curtea de Justiție (Camera a șasea) a declarat recursul inadmisibil.

**Recurs introdus la 7 septembrie 2015 de Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 9 iulie 2015 în cauza T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoepf/
EUIPO**

(Cauza C-479/15 P)

(2016/C 270/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG (reprezentanți: A. Nordemann, Rechtsanwalt, M.C. Maier, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 14 aprilie 2016, Curtea (Camera a șasea) a hotărât că recursul este inadmisibil.

Recurs introdus la 10 septembrie 2015 de KS Sports IPCo GmbH, succesoare în drepturi a BH Stores BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea extinsă) din 2 iulie 2015 în cauza T-657/13, KS Sports/EUIPO

(Cauza C-480/15 P)

(2016/C 270/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: KS Sports IPCo GmbH, succesoare în drepturi a BH Stores BV (reprezentanți: T. Dolde, avocat, M. Hawkins, solicitor, și P. Homann, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 14 aprilie 2016, Curtea (Camera a șasea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 10 noiembrie 2015 de Monster Energy Company împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 9 septembrie 2015 în cauza T-633/14, Monster Energy/EUIPO

(Cauza C-602/15 P)

(2016/C 270/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Monster Energy Company (reprezentant: P. Brownlow, solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 4 mai 2016, Curtea (Camera a opta) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 10 noiembrie 2015 de Monster Energy Company împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 9 septembrie 2015 în cauza T-666/14, Monster Energy/EUIPO

(Cauza C-603/15 P)

(2016/C 270/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Monster Energy Company (reprezentant: P. Brownlow, solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 4 mai 2016, Curtea de Justiție (Camera a opta) a hotărât că recursul este inadmisibil.

**Recurs introdus la 30 noiembrie 2015 de August Storck KG împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a doua) din 25 septembrie 2015 în cauza T-366/14, August Storck/EUIPO**

(Cauza C-636/15 P)

(2016/C 270/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: August Storck KG (reprezentant: N. Gregor, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 11 mai 2016, Curtea (Camera a noua) a statuat că recursul este inadmisibil.

**Recurs introdus la 21 ianuarie 2016 de Matratzen Concord GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a noua) din 19 noiembrie 2015 în cauza T-526/14, Matratzen Concord GmbH/Oficiul pentru
Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**

(Cauza C-35/16 P)

(2016/C 270/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Matratzen Concord GmbH (reprezentant: I. Selting, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Mariano Barranco Rodriguez, Pablo Barranco Schnitzler

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a noua) a respins recursul prin Ordonanța din 28 aprilie 2016 și a decis că recurenta trebuia să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovacia) la
11 februarie 2016 – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s./Úrad pre verejné obstarávanie**

(Cauza C-76/16)

(2016/C 270/26)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Recurente: INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s.

Intimat: Úrad pre verejné obstarávanie

Intervenientă: Slovenský futbalový zväz

Întrebările preliminare

- 1) Se poate considera că este conform scopului articolului 47, în special alineatului (1) litera (a) și alineatului (4), din Directiva 2004/18/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii modul de a proceda al unei autorități naționale care, în contextul unei proceduri de achiziții publice pentru un contract în valoare estimată de trei milioane de euro, a considerat că nu sunt îndeplinite cerințele anunțului de participare referitoare la capacitatea economică și financiară a unui ofertant, pe baza unei declarații date pe propria răspundere de către acesta din urmă și a informațiilor oferite de bancă, potrivit cărora persoana interesată putea obține un credit bancar special fără scop obligatoriu într-un cuantum limită care depășea valoarea contractului de achiziții?
- 2) Situația de pe piața serviciilor bancare dintr-un stat membru, în cazul în care banca, în promisiunea sa de creditare cu forță obligatorie, condiționează acordarea mijloacelor financiare de îndeplinirea condițiilor prevăzute în contractul de credit, care nu sunt precizate în mod concret la momentul procedurii de achiziții publice, poate să constituie, potrivit articolului 47 alineatul (5) din Directiva 2004/18/CE, citată anterior, un motiv întemeiat pentru care ofertantul nu poate prezenta referințele solicitate de autoritatea contractantă sau, în această situație, dovada capacității economice și financiare poate fi făcută printr-o declarație pe propria răspundere care să ateste existența unei relații de creditare suficiente cu banca?
- 3) În contextul controlului jurisdicțional privind decizia autorității naționale pentru contractele de achiziții publice de a exclude un ofertant, împrejurarea că diversele contracte au fost deja aproape complet executate de către ofertantul câștigător poate fi considerată un impediment obiectiv, din cauza căruia instanța națională nu poate aplica dispozițiile articolului 47 primul și al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborate cu articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 alineatele (3), (6), (7) și (8) din Directiva 89/665/CEE ⁽²⁾ a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări?

⁽¹⁾ JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116.

⁽²⁾ JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237.

Recurs introdus la 11 februarie 2016 de Hewlett Packard Development Company LP împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 3 decembrie 2015 în cauza T-628/14, Hewlett Packard Development Company LP/OAPI

(Cauza C-77/16 P)

(2016/C 270/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Hewlett Packard Development Company LP (reprezențanți: T. Raab și H. Lauf, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 26 mai 2016, Curtea (Camera a zecea) a declarat recursul inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 februarie 2016 -N Luxembourg 1/Skatteministeriet

(Cauza C-115/16)

(2016/C 270/28)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: N Luxembourg 1

Pârât: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

- 1 Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2003/49/CE⁽¹⁾ coroborat cu articolul 1 alineatul (4) din aceasta trebuie să fie interpretat în sensul că o societate rezidentă într-un stat membru care este vizată de articolul 3 din directivă și, în împrejurări cum sunt cele din prezenta cauză, primește dobânzi din partea unei filiale din alt stat membru, este „beneficiarul” acestei dobânzi în sensul directivei?
 - 1.1. Noțiunea „beneficiar” de la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2003/49/CE coroborat cu articolul 1 alineatul (4) din aceasta trebuie să fie interpretată în concordanță cu noțiunea corespunzătoare de la articolul 11 din Modelul de convenție fiscală din 1977 al OCDE?
 - 1.2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1., noțiunea trebuie să fie interpretată doar din perspectiva comentariului la articolul 11 din Modelul de convenție fiscală al OCDE (punctul 8) sau pot fi integrate în interpretare comentariile ulterioare, inclusiv completările aduse în 2003 referitoare la „societățile-conductă” (punctul 8.1, în prezent punctul 10.1) și completările aduse în 2014 referitoare la „obligațiile legale sau contractuale” (punctul 10.2)?
 - 1.3. Dacă pot fi integrate în interpretare Comentariile din 2003, trebuie să fi existat efectiv, ca o condiție pentru a considera că o societate nu este un „beneficiar” în sensul Directivei 2003/49/CE, o direcționare de fonduri către aceste persoane care sunt considerate de statul în care este rezident plătitorul dobânzii ca fiind „beneficiarii” dobânzii în cauză și – în cazul unui răspuns afirmativ – transferul efectiv trebuie să aibă loc, ca o condiție suplimentară, la un moment apropiat de plata dobânzilor și/sau să aibă loc ca plată a unor dobânzi?
 - 1.3.1 Care este în acest context relevanța aspectului dacă se utilizează capital social pentru credit, dacă dobânzile în cauză sunt incluse în suma pentru care sunt plătite (sunt „capitalizate”), dacă beneficiarul dobânzilor a efectuat ulterior un transfer în cadrul grupului către societatea-mamă rezidentă în același stat în vederea ajustării câștigurilor în scopuri fiscale potrivit normelor care prevalează în statul respectiv, dacă dobânzile în cauză sunt convertite ulterior în capital social în societatea debitoare, dacă beneficiarul dobânzilor a avut obligația legală sau contractuală de a transfera dobânzile către o altă persoană și dacă majoritatea persoanelor considerate de statul în care este rezidentă persoana care plătește dobânzile ca fiind „beneficiarii” dobânzilor sunt rezidente în alte state membre sau alte state cu care Danemarca a încheiat o convenție privind dubla impunere, astfel încât potrivit legislației fiscale daneze nu ar fi existat un temei pentru reținerea unui impozit la sursă în cazul în care aceste persoane au fost creditori și astfel au primit dobânzile în mod direct?
 - 1.4 Ce relevanță are pentru aprecierea aspectului dacă beneficiarul dobânzilor trebuie să fie considerat ca fiind un „beneficiar” în sensul directivei faptul că instanța de trimitere, în urma analizării împrejurărilor cauzei, concluzionează că beneficiarul – fără să fi fost obligat în mod legal sau contractual să transfere dobânzile primite către o altă persoană – nu a avut dreptul „deplin” „de uz și de folosință” a dobânzilor astfel cum este menționat în Comentariile din 2014 referitoare la Modelul de convenție fiscală din 1977?
- 2 Pentru invocarea de către un stat membru a articolului 5 alineatul (1) din directivă privind aplicarea dispozițiilor naționale pentru prevenirea fraudelor sau a abuzurilor ori a articolului 5 alineatul (2) din directivă, este necesar ca statul membru în cauză să fi adoptat o dispoziție internă specială de punere în aplicare a articolului 5 din directivă sau ca dreptul național să conțină dispoziții generale ori principii referitoare la fraude, abuzuri sau evaziunea fiscală care pot fi interpretate în conformitate cu articolul 5?

- 2.1 În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Legea privind impozitul pe profit, care prevede că obligațiile fiscale limitate pentru veniturile din dobânzi nu includ „dobânzile scutite de impozit [...] în temeiul Directivei 2003/49/CE privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite”, poate fi considerat ca fiind o dispoziție națională specială în sensul articolului 5 din directivă?
- 3 O dispoziție dintr-o convenție privind dubla impunere încheiată între două state membre și întocmită în conformitate cu Modelul de convenție fiscală al OCDE, potrivit căreia impozitarea dobânzilor este condiționată de aspectul dacă persoana care primește dobânzile este considerată ca fiind beneficiarul dobânzilor, constituie o dispoziție împotriva abuzurilor întemeiată pe convenții care este vizată de articolul 5 din directivă?
- 4 Există un abuz etc. potrivit Directivei 2003/49/CE în situația în care, în statul membru în care este rezident plătitorul dobânzilor, sunt permise deducerile fiscale în cazul dobânzilor, în timp ce dobânzile din statul membru în care este rezident beneficiarul dobânzilor nu sunt impozitate?
- 5 Un stat membru care nu dorește să recunoască faptul că o societate dintr-un alt stat membru este beneficiarul dobânzii și susține că societatea din celălalt stat membru este o așa-zisă societate-conductă artificială este obligat în conformitate cu Directiva 2003/49/CE sau cu articolul 10 CE să precizeze în acest caz cine este considerat de statul membru ca fiind beneficiarul?
- 6 Dacă o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit Directivei 2003/49/CE în ceea ce privește dobânzile primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială) și se consideră că societatea-mamă din acest din urmă stat membru are obligații fiscale limitate pentru dobânzile respective în statul membru menționat, articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 CE se opune unei reglementări potrivit căreia cel din urmă stat membru impune societății obligate să rețină impozitul la sursă (filiala) să plătească dobânzi de întârziere în cazul plății cu întârziere a creanțelor generate de impozitul cu reținere la sursă la o rată mai mare a dobânzii decât rata dobânzii de întârziere percepute de statul membru în cauză pentru creanțele generate de impozitul pe profit (inclusiv pe veniturile din dobânzi) revendicate împotriva unei societăți rezidente în același stat membru?
- 7 Dacă o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de reținerea la sursă a impozitului potrivit Directivei 2003/49/CE în ceea ce privește dobânzile primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială), iar societatea-mamă din acest din urmă stat membru este considerată ca fiind persoană impozabilă cu obligații fiscale limitate în cazul dobânzii respective în statul membru menționat, articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 (în subsidiar articolul 56 CE), analizate separat sau împreună, se opune unei reglementări potrivit căreia:
- a) cel din urmă stat membru impune persoanei care plătește dobânzile să rețină la sursă impozitul pentru dobânzi și consideră că persoana respectivă datorează autorităților pentru impozitul nereținut la sursă, atunci când nu există o asemenea obligație de reținere la sursă a impozitului în cazul în care beneficiarul dobânzilor este rezident în cel din urmă stat membru?
- b) o societate-mamă din cel din urmă stat membru nu ar fi fost obligată să efectueze plăți în avans ale impozitului pe profit în primii doi ani fiscali, ci ar fi început să plătească impozitul pe profit doar mult mai târziu în raport cu dată-limită pentru impozitul cu reținere la sursă?

Se solicită Curții de Justiție a Uniunii să includă răspunsul la a șasea întrebare în răspunsul său la a șaptea întrebare.

(¹) Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (JO 2003, L 157, p. 49, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 75).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 februarie 2016 –
Skatteministeriet/T Danmark**

(Cauza C-116/16)

(2016/C 270/29)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamant: Skatteministeriet

Pârâtă: T Danmark

Întrebările preliminare

1. Pentru invocarea de către un stat membru a articolului 1 alineatul (2) din directivă ⁽¹⁾ în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor interne pentru prevenirea fraudei sau a abuzului este necesar ca statul membru în cauză să fi adoptat o dispoziție internă specială de punere în aplicare a articolului 1 alineatul (2) din directivă sau ca dreptul național să conțină dispoziții generale ori principii referitoare la fraudă, abuz sau evaziune fiscală care pot fi interpretate în conformitate cu articolul 1 alineatul (2)?
 - 1.1 În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Legea privind impozitul pe profit, care prevede că „este o condiție prealabilă ca impozitarea dividendelor să fie eliminată [...] potrivit dispozițiilor Directivei 90/435/CEE a Consiliului privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre”, poate fi considerat ca fiind o dispoziție internă specială în sensul articolului 1 alineatul (2) din directivă?
2. O dispoziție dintr-o convenție privind dubla impunere încheiată între două state membre și întocmită în conformitate cu Modelul de convenție fiscală al OCDE, potrivit căreia impozitarea dividendelor distribuite este condiționată de aspectul dacă persoana care primește dividendele este considerată ca fiind beneficiarul lor, constituie o dispoziție împotriva abuzurilor întemeiată pe convenții care este vizată de articolul 1 alineatul (2) din directivă?
3. În cazul unui răspuns afirmativ al Curții la a doua întrebare, revine instanțelor naționale sarcina de a defini sfera noțiunii „beneficiar” sau noțiunea trebuie să fie interpretată, atunci când este aplicată Directiva 90/435/CEE, în sensul că trebuie să se atribuie o anumită semnificație din dreptul Uniunii noțiunii care poate face obiectul controlului Curții de Justiție a Uniunii Europene?
4. În cazul în care Curtea răspunde afirmativ la a doua întrebare, iar răspunsul la a treia întrebare este că nu revine instanțelor naționale sarcina de a defini sfera noțiunii „beneficiar”, noțiunea trebuie atunci să fie interpretată în sensul că o societate rezidentă într-un stat membru care, în împrejurări cum sunt cele din prezenta cauză, primește dividende din partea unei filiale dintr-un alt stat membru este „beneficiarul” dividendelor respective potrivit interpretării pe care trebuie să o primească această noțiune în dreptul Uniunii?
 - a) Noțiunea „beneficiar” trebuie să fie interpretată în conformitate cu noțiunea corespunzătoare de la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2003/49/CE (denumită în continuare „Directiva privind dobânzile și redevențele”) coroborat cu articolul 1 alineatul (4) din aceasta?
 - b) Noțiunea trebuie să fie interpretată doar din perspectiva comentariului la articolul 10 din Modelul de convenție fiscală din 1977 al OCDE (punctul 12) sau pot fi integrate în interpretare comentariile ulterioare, inclusiv completările aduse în 2003 referitoare la „societățile-conductă” și completările aduse în 2014 referitoare la „obligațiile contractuale sau legale”?

- c) Ce relevanță are pentru analizarea aspectului dacă beneficiarul dividendelor trebuie să fie considerat un „beneficiar” faptul că beneficiarul dividendelor a avut obligația contractuală sau legală de a transfera dobânzile unei alte persoane?
- d) Ce relevanță are pentru aprecierea privind aspectul dacă beneficiarul dividendelor trebuie să fie considerat ca fiind un „beneficiar” faptul că instanța de trimitere, în urma analizării împrejurărilor cauzei, concluzionează că beneficiarul – fără să fi fost obligat în mod contractual sau legal să transfere dobânzile primite unei alte persoane – nu a avut dreptul „deplin” „de uz și de folosință” a dobânzilor astfel cum este menționat în Comentariile din 2014 referitoare la Modelul de convenție fiscală din 1977?
5. Dacă se presupune în cauză că există „dispoziții interne necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului”, a se vedea articolul 1 alineatul (2) din Directiva 90/435/CEE, că dividendele au fost distribuite de la o societate (A) rezidentă într-un stat membru către o societate-mamă (B) din alt stat membru, iar apoi au fost transferate către societatea-mamă (C) a societății respective, rezidentă în afara Uniunii/SEE, care la rândul său i-a distribuit fondurile proprii sale societății-mamă (D), rezidentă de asemenea în afara Uniunii/SEE, că nu a fost încheiată o convenție privind dubla impunere între primul stat menționat și statul în care este rezidentă C, că a fost încheiată o convenție privind dubla impunere între primul stat menționat și statul în care este rezidentă D și că primul stat menționat, potrivit legislației sale, nu ar fi avut astfel dreptul la impozitul cu reținere la sursă pentru dividendele distribuite de A către D, în cazul în care D era deținătorul direct al societății A, există un abuz potrivit directivei, astfel încât B nu beneficiază de protecție în temeiul acesteia?
6. Atunci când o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit articolului 1 alineatul (2) din Directiva 90/435/EEC în ceea ce privește dividendele primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială), articolul 49 TFUE coroborat cu articolul 54 TFUE se opun unei reglementări în temeiul căreia cel din urmă stat membru impune societății-mamă rezidente în celălalt stat membru să plătească impozit pe dividende, dacă statul-membru în cauză consideră societățile-mamă în împrejurări de altfel similare ca fiind scutite de impozitul pe asemenea dividende?
7. Dacă o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit articolului 1 alineatul (2) din Directiva 90/435/CEE în ceea ce privește dividendele primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială) și se consideră că societatea-mamă din acest din urmă stat membru are obligații fiscale limitate pentru dividendele respective în statul membru menționat, articolul 49 TFUE coroborat cu articolul 54 TFUE se opun unei reglementări potrivit căreia cel din urmă stat membru impune societății obligate să rețină impozitul la sursă (filiala) să plătească dobânzi de întârziere în cazul plății cu întârziere a creanțelor generate de impozitul cu reținere la sursă la o rată mai mare a dobânzii decât rata dobânzii de întârziere percepute de statul membru în cauză pentru creanțele generate de impozitul pe profit revendicate împotriva unei societăți rezidente în același stat membru?
8. În cazul în care Curtea va răspunde afirmativ la a doua întrebare, iar răspunsul la a treia întrebare este că nu revine instanțelor naționale sarcina să definească sfera noțiunii „beneficiar” și dacă o societate (o societate-mamă) rezidentă într-un stat membru nu poate, pe acest temei, să fie considerată scutită de impozitul cu reținere la sursă în temeiul Directivei 90/435/CEE în ceea ce privește dividendele primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială), acest din urmă stat membru este obligat în conformitate cu Directiva 90/435/CEE sau cu articolul 4 alineatul (3) TUE să precizeze în acest caz cine este considerat de statul membru ca fiind beneficiarul?
9. Dacă o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit Directivei 90/435/CEE în ceea ce privește dividendele primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială), articolul 49 TFUE coroborat cu articolul 54 TFUE (în subsidiar cu articolul 63 TFUE), analizate separat sau împreună, se opune unei reglementări potrivit căreia:
- a) cel din urmă stat membru impune filialei să rețină la sursă impozitul pe dividende și consideră că persoana respectivă datorează autorităților impozitul nereținut la sursă, atunci când nu există o asemenea obligație de reținere la sursă a impozitului în cazul în care societatea-mamă este rezidentă în statul membru respectiv?

b) cel din urmă stat membru calculează dobânzi de întârziere pentru impozitul cu reținere la sursă datorat?

Se solicită Curții de Justiție a Uniunii să includă răspunsul la a șasea și la a șaptea întrebare în răspunsul său la a noua întrebare.

10. În împrejurările în care:

1. o societate (o societate-mamă) rezidentă într-un stat membru îndeplinește cerința din Directiva 90/435/CEE privind deținerea (în 2011) a unui procent de cel puțin 10 % din capitalul social al unei societăți (filiale) rezidente în alt stat membru;
2. se consideră de fapt că societatea-mamă nu este scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit articolului 1 alineatul (2) din Directiva 90/435/CEE în ceea ce privește dividendele distribuite de filială;
3. acționarii (directi sau indirecti) ai societății-mamă, rezidenți într-o țară din afara Uniunii/SEE, sunt considerați beneficiarii dividendelor în cauză;
4. acționarii (directi sau indirecti) menționați anterior nu îndeplinesc nici cerința menționată anterior privind capitalul,

articolul 63 TFUE se opune unei reglementări potrivit căreia statul membru în care este situată filiala impozitează dividendele respective atunci când statul membru în cauză consideră că societățile rezidente care îndeplinesc cerința privind capitalul din Directiva 90/435/CEE, adică dețin în anul fiscal 2011 cel puțin 10 % din capitalul social al societății care distribuie dividendele, sunt scutite de impozit pentru asemenea dividende?

⁽¹⁾ Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO 1990, L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 februarie 2016 –
Skatteministeriet/Y Denmark Aps**

(Cauza C-117/16)

(2016/C 270/30)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamant: Skatteministeriet

Pârâtă: Y Denmark Aps

Întrebările preliminare

1. Pentru invocarea de către un stat membru a articolului 1 alineatul (2) din directivă ⁽¹⁾ în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor interne necesare pentru prevenirea fraudei sau a abuzului este necesar ca statul membru în cauză să fi adoptat o dispoziție internă specială de punere în aplicare a articolului 1 alineatul (2) din directivă sau ca dreptul național să conțină dispoziții generale ori principii referitoare la fraudă și abuz care pot fi interpretate în conformitate cu articolul 1 alineatul (2)?

1.1 În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Legea privind impozitul pe profit, care prevede că „este o condiție prealabilă ca impozitarea dividendelor să fie eliminată [...] potrivit dispozițiilor Directivei 90/435/CEE a Consiliului privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre”, poate fi considerat ca fiind o dispoziție internă specială în sensul articolului 1 alineatul (2) din directivă?

2. O dispoziție dintr-o convenție privind dubla impunere încheiată între două state membre și întocmită în conformitate cu Modelul de convenție fiscală al OCDE, potrivit căreia impozitarea dividendelor distribuite este condiționată de aspectul dacă persoana care primește dividendele este considerată ca fiind beneficiarul lor, constituie o dispoziție împotriva abuzurilor întemeiată pe convenții care este vizată de articolul 1 alineatul (2) din directivă?
 - 2.1. Dacă aceasta este situația, noțiunea „acord” de la articolul 1 alineatul (2) din directivă trebuie să fie interpretată în sensul că presupune faptul că statul membru poate să se prevaleze, potrivit dreptului său intern, de convenția privind dubla impunere, în detrimentul contribuabilului?
3. În cazul unui răspuns afirmativ al Curții la a doua întrebare, revine instanțelor naționale sarcina de a defini sfera noțiunii „beneficiar” sau noțiunea trebuie să fie interpretată, atunci când este aplicată Directiva 90/435/CEE, în sensul că trebuie să se atribuie o anumită semnificație din dreptul Uniunii noțiunii care face obiectul trimiterii preliminare către Curtea de Justiție a Uniunii Europene?
4. În cazul în care Curtea răspunde afirmativ la a doua întrebare, iar răspunsul la a treia întrebare este că nu revine instanțelor naționale sarcina de a defini sfera noțiunii „beneficiar”, noțiunea trebuie atunci să fie interpretată în sensul că o societate rezidentă într-un stat membru care, în împrejurări cum sunt cele din prezenta cauză, primește dividende din partea unei filiale dintr-un alt stat membru este „beneficiarul” dividendelor respective potrivit interpretării pe care trebuie să o primească această noțiune în dreptul Uniunii?
 - a) Noțiunea „beneficiar” trebuie să fie interpretată în conformitate cu noțiunea corespunzătoare de la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2003/49/CE (denumită în continuare „Directiva privind dobânzile și redevențele”) coroborat cu articolul 1 alineatul (4) din aceasta?
 - b) Noțiunea trebuie să fie interpretată doar din perspectiva comentariului la articolul 10 din Modelul de convenție fiscală din 1977 al OCDE (punctul 12) sau pot fi integrate în interpretare comentariile ulterioare, inclusiv completările aduse în 2003 referitoare la „societățile-conductă” și completările aduse în 2014 referitoare la „obligațiile contractuale sau legale”?
 - c) Ce relevanță are pentru analiza aspectului dacă beneficiarul dividendelor trebuie să fie considerat un „beneficiar” faptul că beneficiarul dividendelor a avut obligația contractuală sau legală de a transfera dobânzile unei alte persoane?
 - d) Ce relevanță are pentru aprecierea privind aspectul dacă beneficiarul dividendelor trebuie să fie considerat ca fiind un „beneficiar” faptul că instanța de trimitere, în urma analizării împrejurărilor cauzei, concluzionează că beneficiarul – fără să fi fost obligat în mod contractual sau legal să transfere dobânzile primite unei alte persoane – nu a avut dreptul „deplin” „de uz și de folosință” a dobânzilor astfel cum este menționat în Comentariile din 2014 referitoare la Modelul de convenție fiscală din 1977?
5. Dacă se presupune în cauză că există „dispoziții interne necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului”, a se vedea articolul 1 alineatul (2) din Directiva 90/435/CEE, că dividendele au fost distribuite de la o societate (A) rezidentă într-un stat membru către o societate-mamă (B) din alt stat membru, iar apoi au fost transferate către societatea-mamă (C) a societății respective, rezidentă în afara Uniunii/SEE, care la rândul său i-a distribuit fondurile propriei sale societăți-mamă (D), rezidentă de asemenea în afara Uniunii/SEE, că nu a fost încheiată o convenție privind dubla impunere între primul stat menționat și statul în care este rezidentă C, că a fost încheiată o convenție privind dubla impunere între primul stat menționat și statul în care este rezidentă D și că primul stat menționat, potrivit legislației sale, nu ar fi avut astfel dreptul la impozitul cu reținere la sursă pentru dividendele distribuite de A către D, în cazul în care D era deținătorul direct al societății A, există un abuz potrivit directivei, astfel încât B nu beneficiază de protecție în temeiul acesteia?
6. Atunci când o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit articolului 1 alineatul (2) din Directiva 90/435/EEC în ceea ce privește dividendele primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială), articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 CE (și/sau articolul 56 CE) se opun unei reglementări în temeiul căreia cel din urmă stat membru impune societății-mamă rezidente în celălalt stat membru să plătească impozit pe dividende, dacă statul-membru în cauză consideră societățile-mamă în împrejurări de altfel similare ca fiind scutite de impozitul pe asemenea dividende?

7. Dacă o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit articolului 1 alineatul (2) din Directiva 90/435/CEE în ceea ce privește dividendele primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială) și se consideră că societatea-mamă din acest din urmă stat membru are obligații fiscale limitate pentru dividendele respective în statul membru menționat, articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 CE (și/sau articolul 56 CE) se opun unei reglementări potrivit căreia cel din urmă stat membru impune societății obligate să rețină impozitul la sursă (filiala) să plătească dobânzi de întârziere în cazul plății cu întârziere a creanțelor generate de impozitul cu reținere la sursă la o rată mai mare a dobânzii decât rata dobânzii de întârziere percepute de statul membru în cauză pentru creanțele generate de impozitul pe profit revendicate împotriva unei societăți rezidente în același stat membru?
8. În cazul în care Curtea va răspunde afirmativ la a doua întrebare, iar răspunsul la a treia întrebare este că nu revine instanțelor naționale sarcina să definească sfera noțiunii „beneficiar” și dacă o societate (o societate-mamă) rezidentă într-un stat membru nu poate, pe acest temei, să fie considerată scutită de impozitul cu reținere la sursă în temeiul Directivei 90/435/CEE în ceea ce privește dividendele primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială), acest din urmă stat membru este obligat în conformitate cu Directiva 90/435/CEE sau articolul 10 CE să precizeze în acest caz cine este considerat de statul membru ca fiind beneficiarul?
9. Dacă o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit Directivei 90/435/CEE în ceea ce privește dividendele primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială), articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 (în subsidiar cu articolul 56 CE), analizate separat sau împreună, se opune unei reglementări potrivit căreia:
- cel din urmă stat membru impune filialei să rețină la sursă impozitul pe dividende și consideră că persoana respectivă datorează autorităților impozitul nereținut la sursă, atunci când nu există o asemenea obligație de reținere la sursă a impozitului în cazul în care societatea-mamă este rezidentă în statul membru respectiv?
 - cel din urmă stat membru calculează dobânzi de întârziere pentru impozitul cu reținere la sursă datorat?

Se solicită Curții de Justiție a Uniunii să includă răspunsul la a șasea și la a șaptea întrebare în răspunsul său la a noua întrebare.

10. În împrejurările în care:

- o societate (o societate-mamă) rezidentă într-un stat membru îndeplinește cerința din Directiva 90/435/CEE privind deținerea (în 2005 și 2006) a unui procent de cel puțin 20 % din capitalul social al unei societăți (filiale) rezidente în alt stat membru;
- se consideră de fapt că societatea-mamă nu este scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit articolului 1 alineatul (2) din Directiva 90/435/CEE în ceea ce privește dividendele distribuite de filială;
- acționarii (directi sau indirecti) ai societății-mamă, rezidenți într-o țară din afara Uniunii/SEE, sunt considerați beneficiarii dividendelor în cauză;
- acționarii (directi sau indirecti) menționați anterior nu îndeplinesc nici cerința menționată anterior privind capitalul,

articolul 56 CE se opune unei reglementări potrivit căreia statul membru în care este situată filiala impozitează dividendele respective atunci când statul membru în cauză consideră că societățile rezidente care îndeplinesc cerința privind capitalul din Directiva 90/435/CEE, adică dețin în anii fiscali 2005 și 2006 cel puțin 20 % din capitalul social al societății care distribuie dividendele (15 % în 2007 și 2008 și 10 % ulterior), sunt scutite de impozit pentru asemenea dividende?

⁽¹⁾ Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO 1990, L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 februarie 2016 – X
Denmark A/S/Skatteministeriet**

(Cauza C-118/16)

(2016/C 270/31)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: X Denmark A/S

Pârât: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2003/49/CE⁽¹⁾ coroborat cu articolul 1 alineatul (4) din aceasta trebuie să fie interpretat în sensul că o societate rezidentă într-un stat membru care este vizată de articolul 3 din directivă și, în împrejurări cum sunt cele din prezenta cauză, primește dobânzi din partea unei filiale din alt stat membru, este „beneficiarul” acestei dobânzi în sensul directivei?
 - 1.1. Noțiunea „beneficiar” de la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2003/49/CE coroborat cu articolul 1 alineatul (4) din aceasta trebuie să fie interpretată în concordanță cu noțiunea corespunzătoare de la articolul 11 din Modelul de convenție fiscală din 1977 al OCDE?
 - 1.2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1., noțiunea trebuie să fie interpretată doar din perspectiva comentariului la articolul 11 din Modelul de convenție fiscală al OCDE (punctul 8) sau pot fi integrate în interpretare comentariile ulterioare, inclusiv completările aduse în 2003 referitoare la „societățile-conductă” (punctul 8.1, în prezent punctul 10.1) și completările aduse în 2014 referitoare la „obligațiile legale sau contractuale” (punctul 10.2)?
 - 1.3. Dacă pot fi integrate în interpretare Comentariile din 2003, trebuie să fi existat efectiv, ca o condiție pentru a considera că o societate nu este un „beneficiar” în sensul Directivei 2003/49/CE, o direcționare de fonduri către aceste persoane care sunt considerate de statul în care este rezident plătitorul dobânzii ca fiind „beneficiarii” dobânzii în cauză și – în cazul unui răspuns afirmativ – transferul efectiv trebuie să aibă loc, ca o condiție suplimentară, la un moment apropiat de plata dobânzilor și/sau să aibă loc ca plată a unor dobânzi?
 - 1.3.1. Care este în acest context relevanța aspectului dacă se utilizează capital social pentru credit, dacă dobânzile în cauză sunt incluse în suma pentru care sunt plătite (sunt „capitalizate”), dacă beneficiarul dobânzilor a efectuat ulterior un transfer în cadrul grupului către societatea-mamă rezidentă în același stat în vederea ajustării câștigurilor în scopuri fiscale potrivit normelor care prevalează în statul respectiv, dacă dobânzile în cauză sunt convertite ulterior în capital social în societatea debitoare, dacă beneficiarul dobânzilor a avut obligația legală sau contractuală de a transfera dobânzile către o altă persoană și dacă majoritatea persoanelor considerate de statul în care este rezidentă persoana care plătește dobânzile ca fiind „beneficiarii” dobânzilor sunt rezidente în alte state membre sau alte state cu care Danemarca a încheiat o convenție privind dubla impunere, astfel încât potrivit legislației fiscale daneze nu ar fi existat un temei pentru reținerea unui impozit la sursă în cazul în care aceste persoane au fost creditori și astfel au primit dobânzile în mod direct?
 - 1.4. Ce relevanță are pentru aprecierea aspectului dacă beneficiarul dobânzilor trebuie să fie considerat ca fiind un „beneficiar” în sensul directivei faptul că instanța de trimitere, în urma analizării împrejurărilor cauzei, concluzionează că beneficiarul – fără să fi fost obligat în mod legal sau contractual să transfere dobânzile primite către o altă persoană – nu a avut dreptul „deplin” „de uz și de folosință” a dobânzilor astfel cum este menționat în Comentariile din 2014 referitoare la Modelul de convenție fiscală din 1977?

2. Pentru invocarea de către un stat membru a articolului 5 alineatul (1) din directivă privind aplicarea dispozițiilor naționale pentru prevenirea fraudelor sau a abuzurilor ori a articolului 5 alineatul (2) din directivă, este necesar ca statul membru în cauză să fi adoptat o dispoziție internă specială de punere în aplicare a articolului 5 din directivă sau ca dreptul național să conțină dispoziții generale ori principii referitoare la fraude, abuzuri sau evaziunea fiscală care pot fi interpretate în conformitate cu articolul 5?
 - 2.1. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Legea privind impozitul pe profit, care prevede că obligațiile fiscale limitate pentru veniturile din dobânzi nu includ „dobânzile scutite de impozit [...] în temeiul Directivei 2003/49/CE privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite”, poate fi considerat ca fiind o dispoziție națională specială în sensul articolului 5 din directivă?
3. O dispoziție dintr-o convenție privind dubla impunere încheiată între două state membre și întocmită în conformitate cu Modelul de convenție fiscală al OCDE, potrivit căreia impozitarea dobânzilor este condiționată de aspectul dacă persoana care primește dobânzile este considerată ca fiind beneficiarul dobânzilor, constituie o dispoziție împotriva abuzurilor întemeiată pe convenții care este vizată de articolul 5 din directivă?
4. Există un abuz etc. potrivit Directivei 2003/49/CE în situația în care, în statul membru în care este rezident plătitorul dobânzilor, sunt permise deducerile fiscale în cazul dobânzilor, în timp ce dobânzile din statul membru în care este rezident beneficiarul dobânzilor nu sunt impozitate?
5. O societate rezidentă în Luxemburg, înființată și înregistrată potrivit dreptului societăților comerciale din acest stat ca „société en commandite par actions” (S.C.A.) și calificată de asemenea ca „société d’investissement en capital à risque” (SICAR) în conformitate cu Legea luxemburgheză din 15 iunie 2004 referitoare la societățile de investiții în capital de risc (SICAR), este vizată de Directiva 2003/49/CE?
 - 5.1. În cazul unui răspuns afirmativ la a cincea întrebare, o „S.C.A./SICAR” luxemburgheză poate fi atunci „beneficiarul” dobânzilor în sensul Directivei 2003/49/EC, chiar dacă statul membru în care este rezidentă societatea care plătește dobânzile consideră că societatea în cauză este o entitate cu transparență fiscală potrivit dreptului său intern?
 - 5.2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, situație în care societatea care primește dobânzile nu este considerată „beneficiarul” dobânzilor în cauză, S.C.A./SICAR poate fi considerată atunci, în împrejurări cum sunt cele din prezenta cauză, ca fiind „beneficiarul” dobânzilor aflate în discuție în sensul Directivei?
6. Un stat membru care nu dorește să recunoască faptul că o societate dintr-un alt stat membru este beneficiarul dobânzilor și susține că societatea din celălalt stat membru este o așa-zisă societate-conductă artificială, este obligat în conformitate cu Directiva 2003/49/CE sau cu articolul 10 CE să precizeze în acest caz cine este considerat de statul membru ca fiind beneficiarul?
7. Dacă o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit Directivei 2003/49/CE în ceea ce privește dobânzile primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială) și se consideră că societatea-mamă din acest din urmă stat membru are obligații fiscale limitate pentru dobânzile respective în statul membru menționat, articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 CE se opune atunci unei reglementări potrivit căreia cel din urmă stat membru impune societății obligate să rețină impozitul la sursă (filiala) să plătească dobânzi de întârziere în cazul plății cu întârziere a creanțelor generate de impozitul cu reținere la sursă la o rată mai mare a dobânzii decât rata dobânzii de întârziere percepute de statul membru în cauză pentru creanțele generate de impozitul pe profit (inclusiv pe veniturile din dobânzi) revendicate împotriva unei societăți rezidente în același stat membru?

8. Dacă o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de reținerea la sursă a impozitului potrivit Directivei 2003/49/CE în ceea ce privește dobânzile primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială), iar societatea-mamă din acest din urmă stat membru este considerată ca fiind persoană impozabilă cu obligații fiscale limitate în cazul dobânzii respective în statul membru menționat, articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 (în subsidiar articolul 56 CE), analizate separat sau împreună, se opune unei reglementări potrivit căreia:
- cel din urmă stat membru impune persoanei care plătește dobânzile să rețină la sursă impozitul pentru dobânzi și consideră că persoana respectivă datorează autorităților pentru impozitul nereținut la sursă, atunci când nu există o asemenea obligație de reținere la sursă a impozitului în cazul în care beneficiarul dobânzilor este rezident în cel din urmă stat membru?
 - o societate-mamă din cel din urmă stat membru nu ar fi fost obligată să efectueze plăți în avans ale impozitului pe profit în primii doi ani fiscali, ci ar fi început să plătească impozitul pe profit doar mult mai târziu în raport cu dată-limită pentru impozitul cu reținere la sursă?

Se solicită Curții de Justiție a Uniunii să includă răspunsul la a șaptea întrebare în răspunsul său la a opta întrebare.

(¹) Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (JO 2003, L 157, p. 49, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 75).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 25 februarie 2016 – C
Danmark I/Skatteministeriet**

(Cauza C-119/16)

(2016/C 270/32)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamantă: C Danmark I

Pârât: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

- Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2003/49/CE (¹) coroborat cu articolul 1 alineatul (4) din aceasta trebuie să fie interpretat în sensul că o societate rezidentă într-un stat membru care este vizată de articolul 3 din directivă și, în împrejurări cum sunt cele din prezenta cauză, primește dobânzi din partea unei filiale din alt stat membru este „beneficiarul” acestei dobânzi în sensul directivei?
 - Noțiunea „beneficiar” de la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2003/49/CE coroborat cu articolul 1 alineatul (4) din aceasta trebuie să fie interpretată în concordanță cu noțiunea corespunzătoare de la articolul 11 din Modelul de convenție fiscală din 1977 al OCDE?
 - În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1.1., noțiunea trebuie să fie interpretată doar din perspectiva comentariului la articolul 11 din Modelul de convenție fiscală al OCDE (punctul 8) sau pot fi integrate în interpretare comentariile ulterioare, inclusiv completările aduse în 2003 referitoare la „societățile-conductă” (punctul 8.1, în prezent punctul 10.1) și completările aduse în 2014 referitoare la „obligațiile legale sau contractuale” (punctul 10.2)?

- 1.3. Dacă pot fi integrate în interpretare Comentariile din 2003, trebuie să fi existat efectiv, ca o condiție pentru a considera că o societate nu este un „beneficiar” în sensul Directivei 2003/49/CE, o direcționare de fonduri către aceste persoane care sunt considerate de statul în care este rezident plătitorul dobânzii ca fiind „beneficiarii” dobânzii în cauză și – în cazul unui răspuns afirmativ – transferul efectiv trebuie să aibă loc, ca o condiție suplimentară, la un moment apropiat de plata dobânzilor și/sau să aibă loc ca plată a unor dobânzi?
- 1.3.1. Care este în acest context relevanța aspectului dacă se utilizează capital social pentru credit, dacă dobânzile în cauză sunt incluse în suma pentru care sunt plătite (sunt „capitalizate”), dacă beneficiarul dobânzilor a efectuat ulterior un transfer în cadrul grupului către societatea-mamă rezidentă în același stat în vederea ajustării câștigurilor în scopuri fiscale potrivit normelor care prevalează în statul respectiv, dacă dobânzile în cauză sunt convertite ulterior în capital social în societatea debitoare, dacă beneficiarul dobânzilor a avut obligația legală sau contractuală de a transfera dobânzile către o altă persoană și dacă majoritatea persoanelor considerate de statul în care este rezidentă persoana care plătește dobânzile ca fiind „beneficiarii” dobânzilor sunt rezidente în alte state membre sau alte state cu care Danemarca a încheiat o convenție privind dubla impunere, astfel încât, potrivit legislației fiscale daneze, nu ar fi existat un temei pentru reținerea unui impozit la sursă în cazul în care aceste persoane au fost creditori și astfel au primit dobânzile în mod direct?
- 1.4. Ce relevanță are pentru aprecierea aspectului dacă beneficiarul dobânzilor trebuie să fie considerat ca fiind un „beneficiar” în sensul directivei faptul că instanța de trimitere, în urma analizării împrejurărilor cauzei, concluzionează că beneficiarul – fără să fi fost obligat în mod legal sau contractual să transfere dobânzile primite către o altă persoană – nu a avut dreptul „deplin” „de uz și de folosință” a dobânzilor, astfel cum este menționat în Comentariile din 2014 referitoare la Modelul de convenție fiscală din 1977?
2. Pentru invocarea de către un stat membru a articolului 5 alineatul (1) din directivă privind aplicarea dispozițiilor naționale pentru prevenirea fraudelor sau a abuzurilor ori a articolului 5 alineatul (2) din directivă, este necesar ca statul membru în cauză să fi adoptat o dispoziție internă specială de punere în aplicare a articolului 5 din directivă sau ca dreptul național să conțină dispoziții generale ori principii referitoare la fraude, abuzuri sau evaziunea fiscală care pot fi interpretate în conformitate cu articolul 5?
- 2.1. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Legea privind impozitul pe profit, care prevede că obligațiile fiscale limitate pentru veniturile din dobânzi nu includ „dobânzile scutite de impozit [...] în temeiul Directivei 2003/49/CE privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite”, poate fi considerat ca fiind o dispoziție națională specială în sensul articolului 5 din directivă?
3. O dispoziție dintr-o convenție privind dubla impunere încheiată între două state membre și întocmită în conformitate cu Modelul de convenție fiscală al OCDE, potrivit căreia impozitarea dobânzilor este condiționată de aspectul dacă persoana care primește dobânzile este considerată ca fiind beneficiarul dobânzilor, constituie o dispoziție împotriva abuzurilor întemeiată pe convenții care este vizată de articolul 5 din directivă?
4. Un stat membru care nu dorește să recunoască faptul că o societate dintr-un alt stat membru este beneficiarul dobânzii și susține că societatea din celălalt stat membru este o așa-zisă societate-conductă artificială este obligat în conformitate cu Directiva 2003/49/CE sau cu articolul 10 CE să precizeze în acest caz cine este considerat de statul membru ca fiind beneficiarul?
5. Dacă o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de impozitul cu reținere la sursă potrivit Directivei 2003/49/CE în ceea ce privește dobânzile primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială) și se consideră că societatea-mamă din acest din urmă stat membru are obligații fiscale limitate pentru dobânzile respective în statul membru menționat, articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 CE se opune unei reglementări potrivit căreia cel din urmă stat membru impune societății obligate să rețină impozitul la sursă (filiala) să plătească dobânzi de întârziere în cazul plății cu întârziere a creanțelor generate de impozitul cu reținere la sursă la o rată mai mare a dobânzii decât rata dobânzii de întârziere percepute de statul membru în cauză pentru creanțele generate de impozitul pe profit (inclusiv pe veniturile din dobânzi) revendicate împotriva unei societăți rezidente în același stat membru?

6. Dacă o societate rezidentă într-un stat membru (societate-mamă) este considerată de fapt ca nefiind scutită de reținerea la sursă a impozitului potrivit Directivei 2003/49/CE în ceea ce privește dobânzile primite de la o societate rezidentă în alt stat membru (filială), iar societatea-mamă din acest din urmă stat membru este considerată ca fiind persoană impozabilă cu obligații fiscale limitate în cazul dobânzii respective în statul membru menționat, articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 (în subsidiar articolul 56 CE), analizate separat sau împreună, se opune unei reglementări potrivit căreia:
- a) cel din urmă stat membru impune persoanei care plătește dobânzile să rețină la sursă impozitul pentru dobânzi și consideră că persoana respectivă datorează autorităților pentru impozitul nereținut la sursă, atunci când nu există o asemenea obligație de reținere la sursă a impozitului în cazul în care beneficiarul dobânzilor este rezident în cel din urmă stat membru?
 - b) o societate-mamă din cel din urmă stat membru nu ar fi fost obligată să efectueze plăți în avans ale impozitului pe profit în primii doi ani fiscali, ci ar fi început să plătească impozitul pe profit doar mult mai târziu în raport cu dată-limită pentru impozitul cu reținere la sursă?

Se solicită Curții de Justiție a Uniunii să includă răspunsul la a cincea întrebare în răspunsul său la a șasea întrebare.

(¹) Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (JO 2003, L 157, p. 49, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 75).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Berlin (Germania) la 5 aprilie 2016 – Romano
Pisciotti/Bundesrepublik Deutschland**

(Cauza C-191/16)

(2016/C 270/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Romano Pisciotti

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

Vorlagefragen

- 1. a) Extrădarea între un stat membru și un stat terț reprezintă o materie care, independent de cazurile particulare, nu intră niciodată sub incidența domeniului de aplicare material al tratatelor, astfel că principiul european al nediscriminării prevăzut la articolul 18 primul paragraf TFUE nu trebuie avut în vedere în cazul aplicării unei norme constituționale [în speță, articolul 16 alineatul 2 prima teză din Legea fundamentală (Grundgesetz, denumită în continuare „GG”)], care interzice numai extrădarea propriilor resortisanți?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ la a această întrebare: răspunsul la prima întrebare este diferit în cazul în care extrădarea are loc între un stat membru și Statele Unite ale Americii în temeiul Acordului privind extrădarea între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii?

2. În măsura în care nu este exclus de la bun început ca în domeniul de aplicare al tratatelor să intre și extrădarea între statele membre și Statele Unite ale Americii:

Articolul 18 primul paragraf TFUE și jurisprudența Curții cu privire la acesta trebuie interpretate în sensul că un stat membru încalcă în mod nejustificat principiul nediscriminării prevăzut la articolul 18 primul paragraf TFUE în cazul în care, în aplicarea unei norme constituționale [în speță, articolul 16 alineatul 2 prima teză din GG], tratează diferit cererile de extrădare formulate de state terțe în ceea ce privește proprii resortisanți și resortisanții altor state membre, în sensul că îi va extrăda numai pe aceștia din urmă?

3. Dacă în cazurile de mai sus se reține o încălcare a principiului general al nediscriminării prevăzut la articolul 18 primul paragraf TFUE:

Jurisprudența Curții trebuie interpretată în sensul că, în cazurile precum cel de față în care, înainte ca autoritatea competentă să poată autoriza extrădarea, este necesară o procedură judiciară de control al legalității, al cărei rezultat este obligatoriu pentru autoritatea competentă numai în cazul în care extrădarea este declarată nelegală, poate exista o încălcare gravă și atunci când se produce o încălcare minoră a principiului nediscriminării prevăzut la articolul 18 primul paragraf TFUE sau este necesară o încălcare mai vădită?

4. În cazul în care nu este necesară o încălcare mai vădită:

Jurisprudența Curții trebuie înțeleasă în sensul că, într-un astfel de caz, trebuie negată existența unei încălcări suficient de grave întrucât, în cazul în care nu există o jurisprudență a Curții referitoare la un caz concret (în speță, domeniul de aplicare material al principiului general al nediscriminării prevăzut la articolul 18 primul paragraf TFUE în legătură cu extrădarea între statele membre și Statele Unite ale Americii), executivul național își poate întemeia decizia făcând trimitere la conformitatea acesteia cu hotărârile pronunțate anterior de instanțele naționale?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale ordinario di Torino (Italia) la 12 mai 2016 –
VCAST Limited/R.T.I. SpA**

(Cauza C-265/16)

(2016/C 270/34)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Torino

Părțile din procedura principală

Reclamantă: VCAST Limited

Pârâtă: R.T.I. SpA

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibilă cu dreptul comunitar – în special cu articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale drepturilor de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽¹⁾ (precum și cu Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic ⁽²⁾, pe piața internă și cu tratatul de instituire) – o reglementare națională care interzice întreprinzătorului comercial să ofere particularilor servicii de înregistrare video la distanță în modalitatea denumită *cloud computing* de copii private ale unor opere protejate de dreptul de autor, prin intermediul intervenției sale active în cadrul înregistrării, în lipsa consimțământului titularului dreptului?

- 2) Este compatibilă cu dreptul comunitar – în special cu articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale drepturilor de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (precum și cu Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă și cu tratatul de instituire) – o reglementare națională care permite întreprinzătorului comercial să ofere particularilor servicii de înregistrare video la distanță în modalitatea denumită *cloud computing* de copii private ale unor opere protejate de dreptul de autor, chiar dacă acest lucru presupune intervenția sa activă în cadrul înregistrării, inclusiv în lipsa consimțământului titularului dreptului, în schimbul plății unei compensații forfetare în beneficiul titularului dreptului, care, în esență, face obiectul unui regim de licență obligatorie?

⁽¹⁾ JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

⁽²⁾ „Directiva privind comerțul electronic”, JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingin hallinto-oikeus (Finlanda) la 25 mai 2016 – A Oy

(Cauza C-292/16)

(2016/C 270/35)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: A Oy

Parte interesată: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 TFUE se opune unei reglementări finlandeze potrivit căreia, în cazul în care o societate națională înstrăinează, cu titlu de cesionare a unei activități, activele unui sediu permanent aflat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, către o societate stabilită în acel stat și primește în contrapartidă acțiuni noi ale acesteia, transferul activelor se impozitează imediat, în anul transferului, în timp ce într-o situație națională echivalentă impozitarea are loc abia în momentul realizării acestuia?
- 2) Este vorba despre o discriminare directă sau indirectă dacă Finlanda efectuează impozitarea imediat, în anul transferului activității, înaintea realizării venitului, în timp ce într-o situație națională impozitarea are loc abia în momentul acestei realizări?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările 1 și 2, poate fi justificată restricționarea libertății de stabilire prin motive justificative, precum un motiv imperativ de interes general sau protecția competenței naționale de impozitare? Este restricția interzisă în concordanță cu principiul proporționalității?

Recurs introdus la 26 mai 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 martie 2016 în cauza T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-301/16 P)

(2016/C 270/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche, L. Flynn, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 martie 2016, pronunțată în cauza T-586/14 Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Comisia, notificată Comisiei la data de 17 martie 2016,
- respingerea primului aspect al primului motiv al acțiunii în primă instanță ca nefundat;
- trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal în ceea ce privește al doilea aspect al primului motiv și al doilea, al treilea și al patrulea motiv al acțiunii formulate în primă instanță;
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Comisia solicită anularea hotărârii atacate cu recurs pentru următoarele motive:

În primul rând, Tribunalul a interpretat eronat noțiunea „*determinate de vechiul sistem de economie planificată*,” prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (c) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009⁽¹⁾ privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene. Acest motiv cuprinde cinci aspecte:

- primul aspect: măsurile de punere în aplicare a planului cincinal sunt determinate de vechiul sistem de economie planificată;
- al doilea aspect: susținerea unor sectoare de activitate strategice („alegerile câștigătoare”) nu constituie un obiectiv legitim într-o economie de piață;
- al treilea aspect: într-o economie de piață, subvențiile nu sunt adaptabile, ci legate de o investiție;
- al patrulea aspect: măsurile examinate nu sunt comparabile cu ajutoarele nelegale și incompatibile constatate în Uniune
- al cincilea aspect: interpretarea eronată a noțiunii „*economie planificată*”.

Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că hotărârea atacată este viciată de o lipsă de motivare și de o motivare contradictorie:

Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că hotărârea este lovită de vicii de formă:

- primul aspect: Tribunalul s-a pronunțat asupra unor aspecte pentru care nu are competență (statuând *ultra vires*), a încălcat principiul potrivit căruia obiectul unui litigiu este determinat de părți și a încălcat articolul 21 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și articolele 44 alineatul (1) și 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, astfel cum erau acestea în vigoare la data formulării acțiunii în primă instanță;
- al doilea aspect: Comisia nu a fost ascultată cu privire la comparabilitatea invocată între ajutoarele menționate în hotărârile citate la punctul 66 din hotărârea atacată și măsurile de ajutor care fac obiectul examinării în speță;
- al treilea aspect: Tribunalul nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate de Comisie cu privire la definiția noțiunii „economie planificată”.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51)

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 30 mai 2016 – American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury, Diners Club International Limited, MasterCard Europe S. A.

(Cauza C-304/16)

(2016/C 270/37)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: American Express Co.

Pârâți: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury, Diners Club International Limited, MasterCard Europe S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Cerința prevăzută la articolul 1 alineatul (5) și la articolul 2 punctul 18 din Regulamentul (UE) 2015/751 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „RCI”), potrivit căreia o schemă tripartită de plată cu cardul care emite instrumente de plată cu cardul împreună cu un partener de comarcare sau prin intermediul unui agent este considerată ca fiind o schemă cvadripartită de plată cu cardul, se aplică doar în măsura în care partenerul de comarcare sau agentul acționează ca „emitent” în sensul articolului 2 alineatul (2), respectiv al considerentului (29) al RCI (și anume, în cazul în care partenerul sau agentul are un raport contractual cu plătitorul, în temeiul căruia se angajează să furnizeze acestuia din urmă un instrument de plată pentru a iniția și pentru a prelucra tranzacțiile de plată cu cardul ale plătitorului)?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea (1), articolul 1 alineatul (5) și articolul 2 punctul 18 din RCI nu sunt valide în măsura în care prevăd că astfel de acorduri sunt considerate scheme cvadripartite de plată cu cardul, având în vedere următoarele motive:

- (a) nerespectarea obligației de motivare în conformitate cu articolul 296 din TFUE;

- (b) eroarea vădită de apreciere; și/sau
- (c) încălcarea principiului proporționalității?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul (JO 2015, L 123, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 30 mai 2016 – Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Cauza C-305/16)

(2016/C 270/38)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Avon Cosmetics Ltd

Pârâți: The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Întrebările preliminare

1. În cazul în care un vânzător direct vinde bunuri (denumite în continuare „**instrumente pentru sporirea vânzărilor**”) unor revânzători neplătitori de TVA sau vânzătorul neplătitor de TVA achiziționează bunuri și servicii de la terți (denumite în continuare „**bunuri și servicii ale terților**”), aceste bunuri fiind utilizate de revânzătorii neplătitori de TVA, în ambele cazuri, în scopul susținerii activității lor economice de vânzare a altor bunuri care sunt achiziționate de asemenea de la vânzătorul direct și care fac obiectul unor măsuri administrative instituite în temeiul unei derogări autorizate cel mai recent prin Decizia Consiliului din 24 mai 1989 (89/534/CEE⁽¹⁾) (denumită în continuare „**derogarea**”), autorizațiile, legislația de punere în aplicare și/sau măsurile administrative relevante încalcă dispoziții sau principii de drept al Uniunii Europene aplicabile prin faptul că impun vânzătorului direct să calculeze taxa aferentă ieșirilor pe baza prețului de vânzare încasat de revânzătorii neplătitori de TVA pentru vânzarea celorlalte bunuri, fără să deducă TVA-ul suportat de revânzătorul neplătitor de TVA pentru astfel de instrumente pentru sporirea vânzărilor și/sau de bunuri și servicii ale terților?
2. Avea Regatul Unit obligația de a informa Comisia, atunci când a solicitat Consiliului să autorizeze aplicarea derogării, că revânzătorii neplătitori de TVA suportă TVA-ul pentru cumpărarea de instrumente pentru sporirea vânzărilor și/sau de bunuri și servicii ale terților utilizate în scopul susținerii activităților lor economice și, în consecință, că ar trebui prevăzută în cadrul derogării o ajustare care să reflecte această taxă aferentă intrărilor nerecuperabilă sau taxă aferentă ieșirilor plătită în exces?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima și/sau la a doua întrebare de mai sus, se solicită Curții să precizeze:
 - a. dacă una dintre autorizațiile, legislația de punere în aplicare și/sau măsurile administrative relevante poate și trebuie să fie interpretată în sensul prevederii unei ajustări care să corespundă fie (i) TVA-ului nerecuperabil pentru instrumentele pentru sporirea vânzărilor sau pentru bunuri și servicii ale terților, suportat de revânzători neplătitori de TVA care utilizează aceste bunuri în scopul susținerii activităților lor economice; FIE (ii) cuantumului TVA-ului colectat de Her Majesty’s Revenue & Customs în exces față de taxa evitată; FIE (iii) eventualei concurențe nelocale care survine între vânzătorii direcți, revânzătorii neplătitori de TVA ai acestora și alte întreprinderi care nu folosesc metoda vânzării directe.

- b. dacă:
- i. autorizarea aplicării de către Regatul Unit a derogării de la articolul 11 A alineatul (1) litera (a) din A șasea directivă a fost nelegală.
 - ii. pe lângă derogarea de la articolul 11 A alineatul (1) litera (a) din A șasea directivă, este necesară o derogare de la articolul 17 din aceeași directivă. În cazul unui răspuns afirmativ, dacă Regatul Unit a acționat nelegal prin faptul că nu a solicitat Comisiei sau Consiliului să autorizeze acest stat membru să aplice o derogare de la articolul 17.
 - iii. Regatul Unit acționează nelegal prin faptul că nu administrează TVA-ul într-un mod care să permită vânzătorilor direcți să solicite o creditare aferentă TVA-ului pentru instrumente pentru sporirea vânzărilor sau pentru bunuri și servicii ale terților suportat de revânzători neplătitori de TVA care utilizează aceste bunuri în scopul susținerii activităților lor economice.
 - iv. toate sau o parte din autorizațiile, legislația de punere în aplicare și/sau măsurile administrative relevante sunt, prin urmare, nevalide și/sau nelegale.
- c. dacă măsura de remediere adecvată din partea Curții de Justiție a Uniunii Europene sau a tribunalului sau a instanței naționale competente este:
- i. o instrucțiune potrivit căreia statul membru trebuie să transpună derogarea în dreptul intern prin prevederea unei ajustări care să corespundă fie (a) TVA-ului nerecuperabil pentru instrumente pentru sporirea vânzărilor sau pentru bunuri și servicii ale terților suportat de revânzători neplătitori de TVA care utilizează aceste bunuri în scopul susținerii activităților lor economice; FIE (b) TVA-ului colectat de Her Majesty's Revenue & Customs în exces față de taxa evitată; FIE (iii) eventualei concurențe nelioale care survine între vânzătorii direcți, revânzătorii neplătitori de TVA ai acestora și alte întreprinderi care nu folosesc metoda vânzării directe sau
 - ii. o declarație potrivit căreia autorizarea derogării și, prin extensie, derogarea în sine sunt nevalide sau
 - iii. o declarație potrivit căreia legislația internă aplicabilă este nevalidă sau
 - iv. o declarație potrivit căreia notificarea privind decizia [„Notice of Direction”] este nevalidă sau
 - v. o declarație potrivit căreia Regatul Unit este obligat să solicite autorizarea în vederea aplicării unei derogări suplimentare prin care să se prevadă o ajustare adecvată corespunzătoare fie (a) TVA-ului nerecuperabil pentru instrumente pentru sporirea vânzărilor sau pentru bunuri și servicii ale terților suportat de revânzători neplătitori de TVA care utilizează aceste bunuri în scopul susținerii activităților lor economice; FIE (b) TVA-ului colectat de Her Majesty's Revenue & Customs în exces față de taxa evitată; FIE (iii) eventualei concurențe nelioale care survine între vânzătorii direcți, revânzătorii neplătitori de TVA ai acestora și alte întreprinderi care nu folosesc metoda vânzării directe.
4. În temeiul articolului 27 din A șasea directivă (articolul 395 din [Directiva 2006/112]), „evaziune[a] fiscală” sau „fraud [a]” trebuie cuantificată drept echivalentul pierderii nete de venituri fiscale de către statul membru (luând în calcul atât taxa aferentă ieșirilor plătite, cât și taxa aferentă intrărilor recuperabilă în cadrul structurii care generează evaziunea sau fraudă fiscală) sau drept echivalentul pierderii brute de venituri fiscale de către statul membru (luând în calcul doar taxa aferentă ieșirilor în cadrul structurii care generează evaziunea fiscală sau fraudă)?

⁽¹⁾ Decizia Consiliului din 24 mai 1989 de autorizare a Regatului Unit în vederea aplicării, în ceea ce privește anumite activități de aprovizionare a revânzătorilor neplătitori de TVA, a unei măsuri de derogare de la articolul 11 A alineatul (1) litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (JO L 280, p. 54).

Recurs introdus la 8 iunie 2016 de Eurallumina SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 22 aprilie 2016 în cauzele conexate T-60/06 RENV II și T-62/06 RENV II, Republica Italiană și Eurallumina SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-323/16 P)

(2016/C 270/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Eurallumina SpA (reprezentanți: L. Martin Alegi, A. Stratakis, L. Philippou, solicitors)

Celelalte părți din procedură: Republica Italiană, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii;
- anularea deciziei ⁽¹⁾ în măsura în care prin aceasta Republica Italiană este obligată să recupereze ajutorul sau, în lipsă,
- trimiterea cauzei spre judecată la Tribunal;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă un singur motiv, care cuprinde cinci aspecte, susținând încălcarea dreptului Uniunii, în special nerespectarea principiului încrederii legitime și a obligației de motivare. Cele cinci aspecte ale motivului invocat de recurentă sunt următoarele:

1. Tribunal a săvârșit o eroare de drept în interpretarea hotărârii din 10 decembrie 2013, întrucât s-a considerat obligat să statueze că încrederea legitimă a Eurallumina a încetat la publicarea deciziei de inițiere a procedurii, la data de 2 februarie 2012.
2. Ca urmare a acestei erori, Tribunalul nu a îndeplinit însuși obiectul acțiunii și a omis să examineze argumentele formulate de Eurallumina privind continuitatea încrederii sale legitime sau le-a apreciat într-un cadru juridic denaturat și în mod eronat.
3. Chiar în aplicarea acestui cadru juridic denaturat, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că întârzierea nerezonabilă a Comisiei în efectuarea anchetei nu putea da naștere unei încrederi legitime din partea Eurallumina, care să împiedice recuperarea ajutorului.
4. Tribunalul a interpretat în mod eronat Directiva 2003/96 *contra legem*, cu nerespectarea dreptului Uniunii și a principiilor sale de interpretare.
5. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a respins argumentele Eurallumina întemeiate pe investițiile sale în cadrul uzinei sarde.

⁽¹⁾ Decizia 2006/323/CE a Comisiei din 7 decembrie 2005 privind scutirea de acciză pentru uleiurile minerale folosite drept combustibil în producția de alumina în regiunea Gardanne, în regiunea Shannon și în Sardinia, pusă în aplicare de Franța, de Irlanda și, respectiv, de Italia [notificată cu numărul C(2005) 4436] (JO 2006, L 119, p. 12).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 9 iunie 2016 – Magic Mountain Kletterhallen și alții/Comisia

(Cauza T-162/13) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Ajutoare pentru construirea și exploatarea unor centre de cățărare ale Deutscher Alpenverein eV — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate compatibile cu piața internă — Scheme de ajutoare — Analiză economică aprofundată — Disfuncționalitate a pieței — Obiectiv legitim de interes general — Articolul 108 alineatele (2) și (3) TFUE — Dificultăți serioase”]

(2016/C 270/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlin, Germania), Kletterhallenverband Klever eV (Leipzig, Germania), Neoliet Beheer BV (Son, Țările de Jos) și Pedriza BV (Haarlem, Țările de Jos) (reprezitanți: inițial M. von Oppen, A. Gerdung și R. Dreblow, ulterior M. von Oppen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezitanți: T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Deutscher Alpenverein eV (München, Germania) și Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV (Berlin, Germania) (reprezentant: R. Geulen, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea Deciziei C(2012) 8761 final a Comisiei din 5 decembrie 2012 privind ajutorul de stat SA.33952 (2012/NN) – Germania – Centre de cățărare ale Deutscher Alpenverein

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Magic Mountain Kletterhallen GmbH, Kletterhallenverband Klever eV, Neoliet Beheer BV și Pedriza BV suportă în solidar cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, precum și propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Deutscher Alpenverein eV și Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 147, 25.5.2013.

Hotărârea Tribunalului din 9 iunie 2016 – Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul(Cauza T-276/13) ⁽¹⁾

(„Dumping — Importuri de bioetanol originar din Statele Unite — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Asociație — Lipsa afectării directe a membrilor — Inadmisibilitate — Taxă antidumping la nivel național — Tratament individual — Eșantionare — Dreptul la apărare — Nediscriminare — Obligația de diligență”)

(2016/C 270/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Growth Energy (Washington, DC, Statele Unite) și Renewable Fuels Association (Washington) (reprezentanți: inițial P. Vander Schueren, ulterior P. Vander Schueren și M. Peristeraki, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert, agent, asistat de B. Byrne, solicitor și G. Berrisch, avocat, ulterior de R. Bierwagen și C. Hipp, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: M. França și T. Maxian Rusche, agenți) și ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (reprezentanți: O. Prost și A. Massot, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO L 49, p. 10), în măsura în care le privește pe reclamante și pe membrii acestora.

Dispozitivul

- 1) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii, în măsura în care privește Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC și Platinum Ethanol LLC.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Growth Energy și Renewable Fuels Association, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană și ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Hotărârea Tribunalului din 9 iunie 2016 – Marquis Energy/Consiliul(Cauza T-277/13) ⁽¹⁾

(„Dumping — Importuri de bioetanol originar din Statele Unite — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Afectare directă — Admisibilitate — Taxă antidumping la nivel național — Tratament individual — Eșantionare”)

(2016/C 270/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Marquis Energy LLC (Hennepin, Illinois, Statele Unite) (reprezentanți: inițial P. Vander Schueren, ulterior P. Vander Schueren și M. Peristeraki, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezitanți: S. Boelaert, agent, asistat de B. Byrne, solicitor, și G. Berrisch, avocat, ulterior de R. Bierwagen și C. Hipp, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezitanți: M. Franța și T. Maxian Rusche, agenți) și ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (reprezitanți: O. Prost și A. Massot, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO L 49, p. 10), în măsura în care o vizează pe reclamantă

Dispozitivul

- 1) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii în măsura în care vizează Marquis Energy LLC.
- 2) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Marquis Energy.
- 3) Comisia Europeană și ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Hotărârea Tribunalului din 9 iunie 2016 – Italia/Comisia

(Cauza T-122/14) ⁽¹⁾

(„Neexecutarea unei hotărâri a Curții prin care s-a constatat neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Penalitate cu titlu cominatoriu — Decizie de lichidare a penalității cu titlu cominatoriu — Metodă de calcul al dobânzilor aplicabile recuperării ajutoarelor ilegale — Dobândă compusă”)

(2016/C 270/43)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezitanți: G. Palmieri, agent, asistat de S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezitanți: V. Di Bucci, G. Conte și B. Stromsky, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și vizând anularea Deciziei C(2013) 8681 final a Comisiei din 6 decembrie 2013, prin care, în executarea Hotărârii din 17 noiembrie 2011, Comisia/Italia (C-496/09, EU:C:2011:740), Comisia a stabilit cuantumul penalității cu titlu cominatoriu datorate de Republica Italiană pentru semestrul cuprins între 17 mai 2012 și 17 noiembrie 2012.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2013) 8681 final a Comisiei din 6 decembrie 2013.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 102, 7.4.2014.

Hotărârea Tribunalului din 16 iunie 2016 – Fútbol Club Barcelona/EUIPO – Kule (KULE)

(Cauza T-614/14) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale KULE — Mărci naționale verbale anterioare și marcă notorie CULE — Motive relative de refuz — Lipsa utilizării serioase a mărcilor anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2016/C 270/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spania) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: K. Zajfert și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Kule LLC (New York, New York, Statele Unite) (reprezentant: F. Rodgers, avocat)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 iunie 2014 (cauza R 2375/2013-4) privind o procedură de opoziție între Fútbol Club Barcelona și Kule

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fútbol Club Barcelona la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 351, 6.10.2014.

Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2016 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN)

(Cauza T-789/14) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative MEISSEN — Mărci ale Uniunii Europene și naționale verbale și figurativă anterioare MEISSEN, MEISSENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen și Meissener Porzellan — Motive relative de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracterul distinctiv și renumele mărcilor anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcilor anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2016/C 270/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meissen, Germania) (reprezentați: O. Spuhler și M. Geitz, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Meissen Keramik GmbH (Meissen) (reprezentați: M. Vohwinkel și K. Gennen, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 septembrie 2014 (cauzele conexe R 1182/2013-4 și R 1245/2013-4) privind o procedură de opoziție între Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen și Meissen Keramik.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 127, 20.4.2015.

Hotărârea Tribunalului din 14 iunie 2016 – Loops/EUIPO (Forma unei periute de dinți)

(Cauza T-385/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marcă tridimensională — Forma unei periute de dinți — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 270/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Loops, LLC (Dover, Delaware, Statele Unite) (reprezentant: T. Schmidpeter, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: W. Schramek și A. Schifko, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs EUIPO din 30 aprilie 2015 (cauza R 1917/2014-2), privind o cerere de înregistrare a unui semn tridimensional constituit din forma unei periute de dinți ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Loops, LLC la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 8 iunie 2016 – Monster Energy/EUIPO (Reprezentarea unui simbol al păcii)

(Cauza T-583/15) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene reprezentând un simbol al păcii — Cerere de restitutie in integrum — Nerespectarea termenului pentru introducerea unei acțiuni la Tribunal”)

(2016/C 270/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Monster Energy Company (Corona, Californie, Statele Unite) (reprezentant: P. Brownlow, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 17 iulie 2015 (cauza R 2788/2014-2), privind o cerere de înregistrare a unui semn figurativ reprezentând un simbol al păcii drept marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Monster Energy Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015.

Hotărârea Tribunalului din 8 iunie 2016 – Monster Energy/EUIPO (GREEN BEANS)**(Cauza T-585/15) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene GREEN BEANS — Cerere de restitutie în întregum — Nerespectarea termenului pentru introducerea unei acțiuni la Tribunal”)**

(2016/C 270/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Monster Energy Company (Corona, California, Statele Unite) (reprezentant: P. Brownlow, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 iulie 2015 (cauza R 3002/2014-2), privind o cerere de înregistrare a mărcii verbale GREEN BEANS drept marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Monster Energy Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 406, 7.12.2015.

Ordonanța Tribunalului din 26 mai 2016 – REWE-Zentral/EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET)**(Cauza T-362/14) ⁽¹⁾****(„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)**

(2016/C 270/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: REWE-Zentral AG (Köln, Germania) (reprezentați: M. Kinkeldey, S. Brandstätter și A. Wagner, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: I. P. Harrington și P. Bullock, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Vicente Gandía Pla, SA (Chiva, Spania)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 6 martie 2014 (cauza R 201/2013-1) privind o procedură de opoziție între Vicente Gandía Pla, SA și REWE-Zentral AG.

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Obligă REWE-Zentral AG la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 261, 11.8.2014.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2016 – IREPA/Comisia și Curtea de Conturi

(Cauza T-825/14) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Pescuit — Programul național italian de colectare a datelor în sectorul pescuitului pentru perioada 2009-2010 — Recuperarea unei părți a avansurilor plătite reclamantei — Raport preliminar al Curții de Conturi — Act nesupus căilor de atac — Act pregătitor — Scrisori de informare prealabilă — Notă de debit — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]

(2016/C 270/50)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus (Salerno, Italia) (reprezentant: F. Tedeschini, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentați: F. Moro, D. Nardi și K. Walkerová, agenți) și Curtea de Conturi a Uniunii Europene (reprezentați: N. Scafarto și L. Massocchi, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziei care ar fi cuprinsă în nota de debit din 30 septembrie 2014 emisă de Comisie în scopul recuperării sumei de 458 347,35 euro, a raportului Curții de Conturi din 27 februarie 2013, a scrisorilor Comisiei din 12 iulie 2013 și din 6 august 2014 și a oricărui alt act prealabil, conex sau, în orice caz, subsecvent, chiar necunoscut, care afectează situația juridică patrimonială a reclamantului.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*
- 2) *Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și de Curtea de Conturi a Uniunii Europene.*

⁽¹⁾ JO C 65, 23.2.2015.

Ordonanța Tribunalului din 8 iunie 2016 – Kohrener Landmolkerei și DHG/Comisia**(Cauza T-178/15) ⁽¹⁾****[„Sistem de specialități tradiționale garantate — Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 — Scrisoarea Comisiei prin care autoritățile naționale competente sunt informate despre depunerea tardivă a actului lor de opoziție — Acțiune vădit nefondată”]**

(2016/C 270/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Germania) și DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Germania) (reprezentant: A Wagner, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: J. Guillem Carrau și G. von Rintelen, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și privind anularea deciziei cuprinse în scrisoarea din 9 februarie 2015 a directorului direcției B „Relații multilaterale și politica în domeniul calității” din cadrul Direcției generale Agricultură și Dezvoltare Rurală a Comisiei, cu referința Ares (2015)529719, prin care autoritățile germane competente sunt informate că depunerea la 5 ianuarie 2015 a actului lor de opoziție în temeiul articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1) era în afara termenului.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind vădit nefondată.
- 2) Kohrener Landmolkerei GmbH și DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015.

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2016 – Grizzly Tools/Comisia**(Cauza T-168/16)**

(2016/C 270/52)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Grizzly Tools GmbH & Co. KG (Großostheim, Germania) (reprezentant: H. Fischer, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/175 a Comisiei din 8 februarie 2016 privind o măsură luată de Spania în conformitate cu Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, de interzicere a introducerii pe piață a unui tip de utilaj de spălare cu apă sub presiune (JO 2016, L 33, p. 12);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv: încălcarea normelor fundamentale de procedură

Reclamanta susține că decizia atacată a încălcat obligația de motivare prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE, întrucât considerentele acesteia sunt contradictorii și neclare.

În plus, decizia atacată încalcă principiul potrivit căruia Comisia are obligația să stabilească în mod corect situația de fapt. În considerentul (4), Comisia a stabilit în mod eronat că, în declarația CE de conformitate, reclamanta s-ar fi referit la standardul EN-60335-2-67-2009, situație care este inexactă.

2. Al doilea motiv: încălcarea articolului 11 din Directiva 2006/42/CE ⁽¹⁾

În această privință, reclamanta susține că, în mod neîntemeiat, Comisia a considerat justificată măsura de interzicere introducerii pe piață adoptată de Spania.

Astfel, autoritățile spaniole și Comisia ar fi calificat utilajul de spălare cu apă sub presiune drept echipament cu dublă utilizare care ar putea fi utilizat nu numai ca aparat portabil, ci și ca utilaj de mână. Prin urmare, acestea ar fi considerat că utilajul de spălare cu apă sub presiune necesita un standard de protecție mai ridicat, deși, potrivit cerințelor prevăzute, acesta nu este destinat utilizării ca utilaj de mână, iar utilizarea acestuia ca utilaj de mână nu reprezintă o utilizare eronată în mod rezonabil previzibilă, în sensul articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2006/42.

⁽¹⁾ Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE (reformare) (JO 2006, L 57, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 120).

Acțiune introdusă la 3 mai 2016 – Keturi kambariai/EUIPO – Coffee In (coffee inn)

(Cauza T-202/16)

(2016/C 270/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: UAB Keturi kambariai (Vilnius, Lituania) (reprezentant: R. Pumputienė, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: AS Coffee In (Tallinn, Estonia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă prin care sunt solicitate culorile „negru, portocaliu, alb” și care cuprinde elementele verbale „coffee inn” – cererea de înregistrare nr. 11 475 233

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 3 martie 2016 în cauza R 137/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și, în consecință, respingerea opoziției și autorizarea înregistrării mărcii solicitate;
- obligarea EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Tribunalului și a camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 11 mai 2016 – Hansen Medical/EUIPO – Covidien (MAGELLAN)**(Cauza T-222/16)**

(2016/C 270/54)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Hansen Medical, Inc. (Mountain View, California, Statele Unite) (reprezentanți: R. Kunze, solicitor, G. Würtenberger, T. Wittmann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Covidien AG (Neuhausen am Rheinfall, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „MAGELLAN” – marca Uniunii Europene nr. 5 437 711

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 3 februarie 2016 în cauzele conexe R 3092/2014-2 și R 3118/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 15, a articolului 51 alineatul (1), a articolului 57 alineatul (1), a articolului 63 alineatul (2), a articolelor 64, 75, a articolului 76 alineatul (2) și a articolului 77 din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 6 mai 2016 – Pio De Bragança/EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)

(Cauza T-229/16)

(2016/C 270/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: portugheza

Părțile

Reclamantă: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugalia) (reprezentant: J. Sardinha, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ordem de São Miguel da Ala (Lisabona, Portugalia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurative care cuprinde elementul verbal „quis ut deus” – marca Uniunii Europene nr. 005747936

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 26 februarie 2016 în cauza R 621/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și, în consecință, declararea decăderii totale a mărcii în litigiu, ca urmare a lipsei utilizării serioase, inclusiv în ceea ce privește produsele „insigne din metal” din clasa 6;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 15 alineatul (1) și a articolului 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul nr.º207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, prezenta acțiune fiind formulată în temeiul articolului 65 din Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr.º207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr.º2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr.º40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr.º2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale).

Acțiune introdusă la 14 mai 2016 – Klyuyev/Consiliul

(Cauza T-240/16)

(2016/C 270/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Andriy Klyuyev (Donețk, Ucraina) (reprezentanți: B. Kennelly și J. Pobjoy, barristers, R. Gherson și T. Garner, solicitors)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2016/318 a Consiliului din 4 martie 2016 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/311 al Consiliului din 4 martie 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care aceste acte se aplică reclamantului;
- declararea faptului că articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare) și articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare) sunt inaplicabile în măsura în care se aplică reclamantului din cauza nelegalității lor;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, invocat în susținerea cererii de anulare, întemeiat pe faptul că Consiliul nu a identificat un temei juridic adecvat pentru măsurile contestate.
 - Reclamantul susține că articolul 29 TUE nu constituie un temei juridic adecvat pentru Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014, întrucât criticile reținute împotriva reclamantului nu l-au calificat drept persoană care a adus atingere democrației în Ucraina sau care a lipsit poporul ucrainean de avantajele dezvoltării durabile a țării lor [în sensul articolului 23 TUE și al dispozițiilor generale ale articolului 21 alineatul (2) TUE]. Întrucât cea de a treia decizie de modificare era nevalidă, Consiliul nu putea să se întemeieze pe articolul 215 alineatul (2) TFUE pentru a adopta Regulamentul (UE) al Consiliului din 5 martie 2014.
2. Al doilea motiv, invocat în susținerea cererii de anulare, întemeiat pe încălcarea drepturilor reclamantului prevăzute la articolul 6 TUE coroborat cu articolele 2 TUE și 3 TUE, precum și la articolele 47 și 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, prin faptul că Consiliul a presupus că procedurile judiciare din Ucraina respectă drepturile omului.
3. Al treilea motiv, invocat în susținerea cererii de anulare, întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit erori vădite de apreciere atunci când a considerat că era îndeplinită condiția care permite înscrierea reclamantului în lista întocmită la articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare) și la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare).
4. Al patrulea motiv, invocat în susținerea cererii de anulare, întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamantului și dreptul la bună administrare și la o cale de atac jurisdicțională efectivă. În particular, Consiliul nu a examinat în mod riguros și imparțial dacă motivele invocate considerate a justifica o nouă desemnare erau întemeiate ținând seama de observațiile prezentate de reclamant înainte de noua sa desemnare.
5. Al cincilea motiv, invocat în susținerea cererii de anulare, întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat, fără justificare sau în mod disproportionat, drepturile fundamentale ale reclamantului, inclusiv dreptul său la protecția proprietății și a reputației sale. Efectul măsurilor atacate asupra bunurilor reclamantului și asupra reputației sale la nivel mondial este important. Consiliul nu a demonstrat că înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantului avea legătură cu un scop legitim sau că era justificată de un scop legitim, și cu atât mai puțin că ar fi proporțională cu acesta.

6. Al șaselea motiv invocat în susținerea cererii de declarare a nelegalității, întemeiat pe faptul că dacă, contrar argumentelor invocate în cadrul celui de al treilea motiv, articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare) și articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare) ar trebui să fie interpretate astfel încât să includă (i) orice investigație a unei autorități ucrainene indiferent dacă există sau nu există o procedură judiciară care să o susțină, să o controleze sau să o supravegheze și/sau (ii) orice „abuz în serviciu în calitate de funcționar public sau demnitar în scopul obținerii unui avantaj nejustificat” indiferent de aspectul dacă se invocă o deturnare de fonduri publice, criteriul de desemnare ar fi, dată fiind întinderea și domeniul de aplicare arbitrar care ar rezulta dintr-o interpretare atât de largă, lipsit de temei juridic adecvat și/sau disproporționat în raport cu obiectivele deciziei și ale regulamentului. Prevederea ar fi, așadar, nelegală.

Acțiune introdusă la 17 mai 2016 – Stavyskyi/Consiliul

(Cauza T-242/16)

(2016/C 270/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Edward Stavyskyi (Belgia) (reprezentați: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey și D. Rovetta, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2016/318 a Consiliului din 4 martie 2016 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/311 al Consiliului din 4 martie 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care prin aceste acte se menține numele reclamantului pe lista persoanelor și entităților care fac obiectul unor măsuri restrictive;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe nelegalitatea includerii pe listă, întrucât aceasta a fost modificată pentru a permite includerea pe listă doar pentru simplul fapt ca persoana în cauză face obiectul unor proceduri penale, fără a se prevedea cerința unei confirmări judiciare.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că Consiliul a furnizat o motivare insuficientă și stereotipă, întrucât s-a limitat la a copia textul din legislația privind includerea pe listă.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe săvârșirea de către Consiliul a unei erori vădite de apreciere, având în vedere că Consiliul nu dispunea de un temei factual solid pentru includerea pe listă a reclamantului pentru motivul că făcea obiectul unor proceduri penale declanșate de către autoritățile ucrainene pentru deturnarea de fonduri sau active publice.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că măsurile luate de Consiliu nu constituie, în raport cu reclamantul, măsuri de politică externă, ci mai degrabă măsuri de cooperare internațională în cadrul unei proceduri penale, care, prin urmare, au fost adoptate pe baza unui temei juridic incorect.

Acțiune introdusă la 13 mai 2016 – Trasta Komerbanka și alții/BCE

(Cauza T-247/16)

(2016/C 270/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Trasta Komerbanka AS (Riga, Letonia) și alte șase părți (reprezentanți: O. Behrends, L. Feddern și M. Kirchner, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei BCE din 3 martie 2016 privind retragerea licenței bancare a Trasta Komerbanka AS;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că BCE nu a examinat și nu a analizat cu atenție și cu imparțialitate toate elementele de fapt, inclusiv, dar nu limitativ, împrejurarea că nu a reacționat în mod adecvat la faptul că informațiile și documentele prezentate de autoritatea letonă locală de reglementare erau inexacte.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul proporționalității întrucât nu a recunoscut că era posibil să ia măsuri alternative.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul egalității de tratament.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat articolul 19 și considerentul (75) al Regulamentului privind MUS⁽¹⁾ și a săvârșit un abuz de putere.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiile încrederii legitime și securității juridice.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat normele de procedură, în special dreptul de a fi ascultat, dreptul de acces la dosar, dreptul la o decizie motivată în mod adecvat, articolul 83 alineatul (1) din Regulamentul-cadru privind MUS⁽²⁾ și dreptul la o procedură administrativă echitabilă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (JO 2014, L 141, p. 1).

Ațiune introdusă la 19 mai 2016 – Walfood/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)**(Cauza T-248/16)**

(2016/C 270/59)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile***Reclamantă:* Walfood SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: E. Cornu, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Romanov Holding, SL (La Moraleja, Spania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „CHATKA” – Marca Uniunii Europene nr. 943670*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de declarare a nulității*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21 martie 2016 în cauza R 150/2015-5**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 57 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 25 mai 2016 – Portugalia/Comisia**(Cauza T-261/16)**

(2016/C 270/60)

Limba de procedură: portugheza**Părțile***Reclamantă:* Republica Portugheză (reprezentați: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão și J. Saraiva de Almeida, agenți)*Pârâtă:* Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/417 a Comisiei din 17 martie 2016 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 75, p. 16), întrucât a exclus de la finanțare o sumă de 385 762,22 euro, pentru cheltuieli declarate de Portugalia în cadrul măsurii de ajutor specific instituite în conformitate cu articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009, în exercițiile financiare ale anilor 2011, 2012 și 2013;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1122/2009 al Comisiei – Respectarea de către autoritățile portugheze a tuturor normelor privind controalele „plății suplimentare pe cap echivalent de vacă de lapte”, în cadrul aplicării ajutorului specific instituit de guvernul portughez în conformitate cu articolul 86 din Regulamentul nr. 73/2009.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 31 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1290/2005 al Consiliului, prin neîndeplinirea cerințelor stabilite de Comisie în orientările uniforme incluse în documentul nr. VI/5330/97, pentru aplicarea unei corecții financiare forfetare de 2 %.

Acțiune introdusă la 25 mai 2016 – Grecia/Comisia

(Cauza T-272/16)

(2016/C 270/61)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou, A. Vasilopoulou, D. Dourdoureka)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în executare (UE) 2016/417 a Comisiei din 17 martie 2016 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), notificată cu numărul C(2016) 1509 și publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 22 martie 2016, L 75, p. 16:
 - a) în măsura în care exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană a unor cheltuieli în cuantum total de 166 797 866,22 euro efectuate cu titlu de ajutoare directe decuplate pentru exercițiile financiare 2012 și 2013 și în special în măsura în care prevede (1) o corecție financiară forfetară de 25 % pentru anul 2012 și (2) o corecție financiară forfetară și o corecție financiară punctuală pentru anul 2013;

- b) în măsura în care exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană a unor cheltuieli în cuantum total de 3 880 460,50 euro efectuate din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), axele 1 + 3 – Măsuri orientate spre investiții (2007-2013) și prevede, în special, (1) o corecție financiară forfetară de 5 % pentru exercițiile financiare 2010-2013 în ceea ce privește măsura 125 și (2) o corecție financiară punctuală pentru exercițiile financiare 2011-2013;
- c) în măsura în care, în lipsa unei rambursări imediate către Republica Elenă a sumei de 29 366 975,06 euro, Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 19 noiembrie 2015 în cauza T-107/14 nu a fost pe deplin executată; și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive de anulare.

Mai precis, în ceea ce privește corecția financiară în cuantum total de 166 797 866,22 euro aplicată cheltuielilor efectuate cu titlu de ajutoare directe decuplate pentru exercițiile financiare 2012 și 2013, Republica Elenă invocă trei motive de anulare.

Primul motiv de anulare, care privește corecția aplicată pentru exercițiul financiar 2012, se întemeiază pe interpretarea și aplicarea eronată a dispozițiilor articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 796/2004 ⁽¹⁾ [și a dispozițiilor ulterioare ale articolului 2 litera (c) din Regulamentul nr. 1120/2009 ⁽²⁾].

Al doilea motiv de anulare, care privește de asemenea corecția aplicată pentru exercițiul financiar 2012, se întemeiază pe interpretarea și aplicarea eronată a liniilor directoare din documentul VI/5530/1997 și se referă la condițiile care trebuie îndeplinite pentru a aplica o corecție financiară de 25 % pentru anul 2012; prin intermediul acestui motiv, se susține în special că Comisia a depășit limitele puterii sale de apreciere și, prin urmare, a săvârșit o încălcare a principiului proporționalității (partea A), precum și un calcul eronat al corecției financiare (partea B).

Prin intermediul celui de al treilea motiv de anulare, întemeiat pe corecția impusă pentru exercițiul financiar 2013, se susține că aceasta din urmă este nelegală și abuzivă, iar motivarea sa este contradictorie, dat fiind faptul că aceasta se întemeiază pe interpretarea și aplicarea eronată a liniilor directoare din documentul VI/5530/1997 și încalcă principiile buneii administrări, proporționalității și *ne bis in idem*, precum și a dreptului la apărare.

În plus, în ceea ce privește corecția financiară în domeniul dezvoltării rurale (FEADR), axele 1 + 3 – Măsuri orientate spre investiții (2007-2013), au fost invocate patru motive de anulare.

Al patrulea și al cincilea motiv, care privesc corecția financiară aplicată în temeiul măsurii 125, se întemeiază pe lipsa unui temei legal și a motivării, precum și pe o eroare de fapt, în măsura în care autoritatea de gestiune și-a exercitat competențele pe deplin și în mod legal (al patrulea motiv), iar corecția financiară forfetară de 5 % pentru cheltuielile efectuate în cursul exercițiului financiar 2010, în cuantum de 506 480,19 euro a fost aplicată cu încălcarea articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 ⁽³⁾, fiind vorba despre cheltuieli care au fost efectuate cu mai mult de 24 de luni înaintea comunicării scrise a Comisiei către statele membre a rezultatelor verificărilor.

Al șaselea motiv de anulare, care privește corecția aplicată în temeiul măsurii 121, se întemeiază pe caracterul nelegal al deciziei, în măsura în care corecția aplicată și metoda de calcul utilizată în acest scop prin aplicarea prin analogie a articolului 63 din Regulamentul nr. 809/2014 ⁽⁴⁾ contravin articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 și liniilor directoare din documentul VI/5530/1997 al Comisiei; aplicarea sa produce, pe de altă parte, efecte disproporționate în raport cu lipsurile constatate. În subsidiar, în ceea ce privește aceeași măsură, al șaptelea motiv al acțiunii se întemeiază pe lipsa de temei juridic și de motivare a deciziei atacate și pe încălcarea liniilor directoare din documentul VI/5530/1997 al Uniunii.

Al optulea motiv de anulare privește încălcarea articolului 266 TFUE, în ceea ce privește obligația Comisiei de a adopta măsurilor pe care le presupune punerea în executare a hotărârii Tribunalului, în măsura în care, prin nerambursarea către Republica Elenă a sumei de 29 366 975,06 euro, Comisia nu s-a conformat Hotărârii Tribunalului în cauza T-107/14, precum și pe încălcarea principiilor bunei administrări, securității juridice și cooperării loiale între Comisie și statele membre.

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO 2004, L 141, p. 18).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 al Comisiei din 29 octombrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în titlul III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori (JO 2009, L 316, p. 1).
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005, L 209, p. 1).
- ⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea (JO 2014, L 227, p. 69).

Acțiune introdusă la 30 mai 2016 – Sun Media/EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)

(Cauza T-273/16)

(2016/C 270/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sun Media Ltd (Central Hong Kong, Regiunea Administrativă Specială Hong Kong a Republicii Populare Chineze) (reprezentant: A. Schnider, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Meta4 Spain, SA (Las Rozas, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „METAPORN” – cererea de înregistrare nr. 11 819 281

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 3 martie 2016 în cauzele conexe R 653/2015-2 și R 674/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO și, în cazul în care ar interveni în scris [în litigiu], a celeilalte părți din procedura în fața EUIPO la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul procedurilor în fața Tribunalului și a camerei de recurs a EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 și următoarele din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea obligației EUIPO de a-și exercita competențele în conformitate cu principiile generale ale dreptului Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 27 mai 2016 – Saleh Thabet/Consiliul**(Cauza T-274/16)**

(2016/C 270/63)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Suzanne Saleh Thabet (Cairo, Egipt) (reprezentanți: B. Kennelly și J. Pobjoy, barristers, și G. Martin și M. Rushton, solicitors)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2016/411 a Consiliului din 18 martie 2016 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2016 L 74, p. 40), în măsura în care aceasta se aplică reclamantei;
- declararea faptului că articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2011/172/PESC a Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2011 L 76, p. 63) și articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2011 L 76, p. 4) sunt inaplicabile în măsura în care se aplică reclamantei și, prin urmare, anularea Deciziei (PESC) 2016/411, în măsura în care aceasta se aplică reclamantei;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul nu a identificat un temei juridic adecvat pentru articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2011/172/PESC (denumită în continuare „decizia”) și pentru articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 (denumit în continuare „regulamentul”). Niciun element de probă nu permite să se stabilească faptul că Consiliul a procedat la o examinare a temeiului juridic al articolului 1 alineatul (1) din decizie atunci când a adoptat Decizia (PESC) 2016/411 (denumită în continuare „decizia atacată”), în pofida obligației exprese prevăzute în acest sens la articolul 5 din decizie. Faptul că articolul 1 alineatul (1) a putut să aibă un temei juridic valabil la data adoptării sale inițiale, la 21 martie 2011, nu conferă acestei dispoziții un temei juridic care să dureze până în 2016 și mai departe.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat drepturile recunoscute reclamantei prin articolul 6 TUE, coroborat cu articolele 2 și 3 TUE, și prin articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, atunci când a considerat că procedurile judiciare în Egipt ar respecta drepturile fundamentale ale omului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a comis erori vădite de apreciere atunci când a concluzionat că criteriul de includere a reclamantei în lista vizată la articolul 1 alineatul (1) din decizie și la articolul 2 alineatul (1) din regulament era îndeplinit.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul nu a furnizat o motivare suficientă pentru noua includere a reclamantei.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamantei, dreptul la bună administrare și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă. Mai precis, Consiliul a omis să examineze în mod aprofundat și imparțial dacă motivele invocate, care ar trebui să justifice noua sa desemnare, erau întemeiate în lumina observațiilor prezentate de reclamantă anterior noii includeri.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat în mod nejustificat și disproporționat drepturile fundamentale ale reclamantei, inclusiv dreptul său la protecția proprietății și a reputației. Efectele deciziei atacate asupra reclamantei sunt considerabile, atât pentru bunurile sale, cât și pentru reputația sa în întreaga lume. Reclamanta susține că Consiliul a omis să demonstreze că înghețarea fondurilor și resurselor economice ale reclamantei urmărește un obiectiv legitim sau că este justificat de un asemenea obiectiv și, *a fortiori*, că era proporțională cu un asemenea obiectiv.

Acțiune introdusă la 27 mai 2016 –Mubarak și alții/Consiliul

(Cauza T-275/16)

(2016/C 270/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Cairo, Egipt), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Cairo), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Cairo), Khadiga Mahmoud El Gammal (Cairo) (reprezentanți: B. Kennelly și J. Pobjoy, barristers, și G. Martin și M. Rushton, solicitors)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2016/411 a Consiliului din 18 martie 2016 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2016 L 74, p. 40), în măsura în care aceasta se aplică reclamanților;
- declararea faptului că articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2011/172/PESC a Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2011 L 76, p. 63) și articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO 2011 L 76, p. 4) sunt inaplicabile în măsura în care se aplică reclamanților și, prin urmare, anularea Deciziei (PESC) 2016/411, în măsura în care aceasta se aplică reclamanților;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul nu a identificat un temei juridic adecvat pentru articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2011/172/PESC (denumită în continuare „decizia”) și pentru articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 (denumit în continuare „regulamentul”). Niciun element de probă nu permite să se stabilească faptul că Consiliul a procedat la o examinare a temeiului juridic al articolul 1 alineatul (1) din decizie atunci când a adoptat Decizia (PESC) 2016/411 (denumită în continuare „decizia atacată”), în pofida obligației exprese prevăzute în acest sens la articolul 5 din decizie. Faptul că articolul 1 alineatul (1) a putut să aibă un temei juridic valabil la data adoptării sale inițiale, la 21 martie 2011, nu conferă acestei dispoziții un temei juridic care să dureze până în 2016 și mai departe.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat drepturile recunoscute reclamanților prin articolul 6 TUE, coroborat cu articolele 2 și 3 TUE, și prin articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, atunci când a considerat că procedurile judiciare în Egipt ar respecta drepturile fundamentale ale omului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a comis erori vădite de apreciere atunci când a concluzionat că criteriul de includere a reclamanților în lista vizată la articolul 1 alineatul (1) din decizie și la articolul 2 alineatul (1) din regulament era îndeplinit.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul nu a furnizat o motivare suficientă pentru noua includere a reclamanților.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamanților, dreptul la bună administrare și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă. Mai precis, Consiliul a omis să examineze în mod aprofundat și imparțial dacă motivele invocate, care ar trebui să justifice noua lor desemnare, erau întemeiate în lumina observațiilor prezentate de reclamanți anterior noii includeri.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat în mod nejustificat și disproporționat drepturile fundamentale ale reclamanților, inclusiv dreptul acestora la protecția proprietății și a reputației lor. Efectele deciziei atacate asupra reclamanților sunt considerabile, atât pentru bunurile lor, cât și pentru reputația lor în întreaga lume. Reclamanții susțin că Consiliul a omis să demonstreze că înghețarea fondurilor și resurselor economice ale reclamanților urmărește un obiectiv legitim sau că este justificat de un asemenea obiectiv și, *a fortiori*, că era proporțională cu un asemenea obiectiv.

Acțiune introdusă la 30 mai 2016 – Inpost Paczkomaty/Comisia

(Cauza T-282/16)

(2016/C 270/65)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Cracovia, Polonia) (reprezentant: T. Proć, avocat [radca prawny])

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei (UE) C(2015) 8236 a Comisiei din 26 noiembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38869 (2014/N) pe care Polonia intenționează să îl aplice în favoarea Poczta Polska drept compensație pentru costul net al obligației de serviciu poștal universal asumate în cursul anilor 2013-2015;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat, pe de o parte, pe încălcarea articolului 106 alineatul (2) TFUE, întrucât Comisia a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.6 punctul 19 din Cadru Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public, pe de altă parte, pe încălcarea normelor tratatului în materie de achiziții publice și, în sfârșit, pe interpretarea eronată a articolului 7 alineatul (2) din Directiva 97/67 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO 1998, L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12) (denumită în continuare „Directiva Servicii poștale”)

- Metodele aplicate de statele membre pentru a finanța prestarea de servicii universale trebuie să fie în conformitate atât cu principiile nediscriminării, transparenței și egalității de tratament care decurg din dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libertățile aferente pieței interne (care presupun alegerea prestatorului serviciului poștal universal în mod competitiv), cât și cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, ceea ce nu s-a întâmplat în acest caz.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 106 alineatul (2) TFUE, întrucât Comisia a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.2 punctul 14 și din secțiunea 2.10 punctul 60 din Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public
- Comisia a considerat în mod eronat că, întrucât obligația de serviciu public încredințată Poczta Polska îndeplinește cerințele definite în Directiva Servicii poștale, nu este necesară efectuarea unei consultări publice sau recurgerea la alte metode adecvate care permit să se țină seama de interesele utilizatorilor și ale prestatorilor de servicii pentru a dovedi că au necesitățile în materia serviciului universal au fost luate în considerare în mod corespunzător.
3. Al treilea motiv, întemeiat, pe de o parte, pe încălcarea articolului 106 alineatul (2) TFUE, întrucât Comisia a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.9 punctul 52 din Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public, și, pe de altă parte, pe încălcarea articolului 7 alineatele 1, 3 și 5 din Directiva Servicii poștale
- Comisia a considerat în mod eronat că fondul de compensare îndeplinește cerința nediscriminării în raport cu rata uniformă a contribuției, care se ridică la maximum 2 % din veniturile percepute de prestatorii de servicii universale sau de servicii echivalente care sunt obligați să contribuie, astfel încât această rată se aplică în mod uniform ansamblului operatorilor de pe piață, ceea ce are un caracter discriminatoriu din moment ce situația prestatorilor de servicii universale nu este aceeași cu cea a prestatorilor de servicii echivalente.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Directiva Servicii poștale, întrucât Comisia a acceptat finanțarea costului serviciului universal printr-un anumit număr de drepturi exclusive și speciale acordate în favoarea Poczta Polska
- În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva Servicii poștale, Statele membre nu acordă și nu mențin în vigoare drepturi exclusive sau speciale pentru crearea sau furnizarea de servicii poștale. Or, Comisia acceptă fără rezerve drepturile exclusive și speciale acordate în favoarea Poczta Polska în cadrul serviciilor poștale universale pe care le furnizează.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor coroborate ale articolului 102 TFUE și ale articolului 106 alineatul (1) TFUE
- O contribuție obligatorie disproporționată la fondul de compensare va genera un efect de excludere anticoncurențial pe piața serviciilor poștale.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 16 și a articolului 17 alineatul (1) din Carta fundamentală a Uniunii Europene
- Decizia contestată a Comisiei consacră un model (program) de ajutoare de stat, ceea ce constituie o ingerință disproporționată în dreptul de proprietate al reclamantei și printr-o limitare disproporționată a libertății sale de a desfășura o activitate comercială.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură și pe nerespectarea obligației de motivare prevăzute la articolul 296 TFUE
- Comisia nu a stabilit cu exactitate situația de fapt, motivându-și în mai multe rânduri decizia prin constatări de fapt eronate. În plus, trebuie să i se reproșeze o eroare de motivare ce rezultă din împrejurarea că, în contradicție cu propria practică decizională, nu a ținut seama, cu titlu de circumstanță agravantă, de renunțarea la o cerere de ofertă în vederea evaluării impactului asupra concurenței.

Acțiune introdusă la 30 mai 2016 – Inpost/Comisia**(Cauza T-283/16)**

(2016/C 270/66)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Inpost S.A. (Cracovia, Polonia) (reprezentant: W. Knopkiewicz, avocat [radca prawny])

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei (UE) C(2015) 8236 a Comisiei din 26 noiembrie 2015 privind ajutorul de stat SA.38869 (2014/N) pe care Polonia intenționează să îl aplice în favoarea Poczta Polska drept compensație pentru costul net al obligației de serviciu poștal universal asumate în cursul anilor 2013-2015;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat, pe de o parte, pe încălcarea articolului 106 alineatul (2) TFUE, întrucât Comisia a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.6 punctul 19 din Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public, pe de altă parte, pe încălcarea normelor tratatului în materie de achiziții publice și, în sfârșit, pe interpretarea eronată a articolului 7 alineatul (2) din Directiva 97/67 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO 1998, L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12) (denumită în continuare „Directiva Servicii poștale”)
 - Metodele aplicate de statele membre pentru a finanța prestarea de servicii universale trebuie să fie în conformitate atât cu principiile nediscriminării, transparenței și egalității de tratament care decurg din dispozițiile Tratatului FUE referitoare la libertățile aferente pieței interne (care presupun alegerea prestatorului serviciului poștal universal în mod competitiv), cât și cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, ceea ce nu s-a întâmplat în acest caz.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 106 alineatul (2) TFUE, întrucât Comisia a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.2 punctul 14 și din secțiunea 2.10 punctul 60 din Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public
 - Comisia a considerat în mod eronat că, întrucât obligația de serviciu public încredințată Poczta Polska îndeplinește cerințele definite în Directiva Servicii poștale, nu este necesară efectuarea unei consultări publice sau recurgerea la alte metode adecvate care permit să se țină seama de interesele utilizatorilor și ale prestatorilor de servicii pentru a dovedi că au necesitățile în materia serviciului universal au fost luate în considerare în mod corespunzător.
3. Al treilea motiv, întemeiat, pe de o parte, pe încălcarea articolului 106 alineatul (2) TFUE, întrucât Comisia a considerat în mod eronat că erau îndeplinite cerințele din secțiunea 2.9 punctul 52 din Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public, și, pe de altă parte, pe încălcarea articolului 7 alineatele 1, 3 și 5 din Directiva Servicii poștale

- Comisia a considerat în mod eronat că fondul de compensare îndeplinește cerința nediscriminării în raport cu rata uniformă a contribuției, care se ridică la maximum 2 % din veniturile percepute de prestatorii de servicii universale sau de servicii echivalente care sunt obligați să contribuie, astfel încât această rată se aplică în mod uniform ansamblului operatorilor de pe piață, ceea ce are un caracter discriminatoriu din moment ce situația prestatorilor de servicii universale nu este aceeași cu cea a prestatorilor de servicii echivalente.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Directiva Servicii poștale, întrucât Comisia a acceptat finanțarea costului serviciului universal printr-un anumit număr de drepturi exclusive și speciale acordate în favoarea Poczta Polska
- În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva Servicii poștale, Statele membre nu acordă și nu mențin în vigoare drepturi exclusive sau speciale pentru crearea sau furnizarea de servicii poștale. Or, Comisia acceptă fără rezerve drepturile exclusive și speciale acordate în favoarea Poczta Polska în cadrul serviciilor poștale universale pe care le furnizează.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor coroborate ale articolului 102 TFUE și ale articolului 106 alineatul (1) TFUE
- O contribuție obligatorie disproporționată la fondul de compensare va genera un efect de excludere anticoncurențial pe piața serviciilor poștale.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 16 și a articolului 17 alineatul (1) din Carta fundamentală a Uniunii Europene
- Decizia contestată a Comisiei consacră un model (program) de ajutoare de stat, ceea ce constituie o ingerință disproporționată în dreptul de proprietate al reclamantei și printr-o limitare disproporționată a libertății sale de a desfășura o activitate comercială.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură și pe nerespectarea obligației de motivare prevăzute la articolul 296 TFUE
- Comisia nu a stabilit cu exactitate situația de fapt, motivându-și în mai multe rânduri decizia prin constatări de fapt eronate. În plus, trebuie să i se reproșeze o eroare de motivare ce rezultă din împrejurarea că, în contradicție cu propria practică decizională, nu a ținut seama, cu titlu de circumstanță agravantă, de renunțarea la o cerere de ofertă în vederea evaluării impactului asupra concurenței.

Ațiune introdusă la 23 mai 2016 – Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)

(Cauza T-284/16)

(2016/C 270/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Diego Gulli (Genova, Italia) (reprezentanți: M. Andreolini și F. Andreolini, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementul verbal „Lybera” – cererea de înregistrare nr. 12 155 743

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 17 martie 2016 în cauza R 3219/2014-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 30 mai 2016 – Belgia/Comisia

(Cauza T-287/16)

(2016/C 270/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Regatul Belgiei (reprezentanți: J.-C. Halleux și M. Jacobs, agenți, asistați de É. Grégoire și de J. Mariani, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/417 a Comisiei din 17 martie 2016 întrucât exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană, în ceea ce privește Regatul Belgiei, a unei sume de 9 601 619,00 euro (post bugetar 6701);
- cu titlu subsidiar, anularea parțială a respectivei decizii de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a sumei de 9 601 619 euro întrucât aceasta include suma de 4 106 470,02 euro de care a beneficiat deja în prealabil FEGA;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 31 alineatul (1) și a articolului 32 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005, L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1 p. 193), pentru motivul că Comisia nu demonstrează neconformitatea cheltuielii efectuate de agenția de plăți belgiană cu legislația Uniunii Europene și că nereușita recuperării sau neregularitatea ar avea ca origine o neregulă sau o neglijență imputabilă Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB).
2. Al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea articolului 31 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1290/2005 și a principiului proporționalității pentru motivul că suma exclusă nu ar corespunde importanței neconformității constatate și că nu s-ar fi ținut seama de prejudiciul financiar cauzat Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 3 iunie 2016 – Inox Mare/Comisia

(Cauza T-289/16)

(2016/C 270/69)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamanta: Inox Mare Srl (Rimini, Italia) (reprezentant: R. Holzeisen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Final Report OF/2013/0086/B1 THOR (2015) 40189 – 26.11.2015 având în vedere gravele nelegalități de care este afectat;
- în consecință, anularea Recommendation for action to be taken following an OLAF investigation THOR (2015) 4257 – 09.12.2015;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva actelor atacate, în măsura în care în cuprinsul acestora se constată că timp de mai mulți ani, reclamanta ar fi eludat plata taxelor vamale și a taxelor antidumping. Reclamanta afirmă în această privință că ar fi importat mari cantități de produse de fixare a oțelului inoxidabil, bazându-se pe corectitudinea constatărilor făcute de autoritățile vamale filipineze în legătură cu originea filipineză a produselor furnizate de două societăți filipineze, până în momentul în care a luat cunoștință de faptul că Uniunea Europeană a inițiat o procedură anti-cumvention împotriva Republicii Filipine întemeiată pe supoziția că bunurile amintite mai sus ar fi fost, în realitate, de origine taiwaneză și, ar fi fost transportate din Taiwan în Uniunea Europeană prin Filipine.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, de natură prejudicială, întemeiat pe posibilitatea de a ataca în temeiul articolului 263 TFUE actele care fac obiectul acțiunii

- Reclamanta susține în această privință că actele atacate, în pofida faptului că denumirea juridică lasă să se înțeleagă contrariul, sunt, în esență, acte obligatorii pentru autoritățile vamale italiene și produc efecte juridice directe care afectează interesele și drepturile personale și efective ale reclamantei, modificându-i situația juridică și aceasta în considerare: (1) naturii de „resursă proprie a Uniunii” a taxelor și a obligațiilor corespunzătoare ale statelor membre, însărcinate numai cu încasarea taxelor vamale, (2) naturii OLAF, organ de investigații administrative, care înlocuiește Comisia Europeană în investigațiile externe, (3) rolul Comisiei Europene, care este instituția cu funcție executivă a Uniunii Europene în aplicarea Codului vamal al Uniunii Europene.
- În acest context juridic, a nega aplicabilitatea directă a articolului 263 TFUE în privința actelor OLAF atacate de reclamantă ar însemna negarea dreptului fundamental al reclamantei la un recurs efectiv și, prin urmare, încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 13 din CEDO.

2. Al doilea motiv întemeiat pe vicii de legalitate ale actelor atacate

- În această privință, reclamanta susține că Final Report OF/2013/0086/B1 – THOR (2015) 40189 nu conține anumite elemente indispensabile prevăzute de legiuitor în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013⁽¹⁾, de unde rezultă nelegalitatea sa și absoluta ineficacitate probatorie.
- Actul atacat ar fi afectat de următoarele vicii de legalitate: lipsa unor precizări privind garanțiile procedurale, persoanele afectate de investigație, audierea reprezentanților legali ai reclamantei, calificarea juridică preliminară prevăzută, excluderea nemotivată și contradictorie a răspunderii autorităților competente, încălcarea de către OLAF a obligației de a efectua propriile investigații în mod obiectiv și imparțial și în conformitate cu principiul prezumției de nevinovăție, precum informații eronate din cauza lipsei cercetării conținute în raportul final.
- Pentru toate aceste nelegalități, recomandarea pe care Direcția generală a OLAF o adresează Agenzia delle Dogane e dei Monopoli a Republicii Italiene de a adopta toate măsurile necesare pentru recuperarea taxelor vamale de la reclamantă este lipsită de orice teme și, prin urmare, nelegală.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO 2013 L 248, p. 1)

Acțiune introdusă la 7 iunie 2016 – Fruits de Ponent/Comisia

(Cauza T-290/16)

(2016/C 270/70)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Spania) (reprezentanți: M. Roca Junyent, J. Mier Albert și R. Vallina Hoset, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Comisiei Europene să repare daunele suferite de Escarp. S.C.P., de Agropecuaria Sebcar, S.L. și de Rusfal 2000, S.L. ca urmare a acțiunilor și a omisiunilor sale în legătură cu perturbările suferite de piața piersicilor și de cea a nectarinelor în timpul campaniei din 2014 și, în special, ca urmare a adoptării Regulamentului delegat (UE) nr. 913/2014 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) nr. 932/2014;
- obligarea Comisiei Europene să plătească:
 - societății Escarp, S.C.P., suma de 121 085,11 euro, majorată cu dobânzile compensatorii și cu dobânzile de întârziere aferente;
 - societății Agropecuaria Sebcar, S.L., suma de 162 540,46 euro, majorată cu dobânzile compensatorii și cu dobânzile de întârziere aferente;
 - societății Rusfal 2000, S.L., suma de 28 808,99 euro, majorată cu dobânzile compensatorii și cu dobânzile de întârziere aferente;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta cerere introductivă are ca obiect repararea prejudiciului pretins suferit din cauza acțiunilor și a omisiunilor Comisiei Europene în contextul perturbărilor suferite de piața piersicilor și de cea a nectarinelor în timpul campaniei din 2014 și, în special, însă nu în mod exclusiv, din cauza adoptării Regulamentelor delegate (UE) nr. 913/2014 ⁽¹⁾ și nr. 932/2014 ⁽²⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe îndeplinirea condițiilor impuse de jurisprudența comunitară pentru recunoașterea dreptului la despăgubiri ce reiese din răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene.

În această privință, se afirmă, mai întâi, că, prin acțiunile și omisiunile sale, Comisia a săvârșit o încălcare suficient de gravă a normelor care au ca obiect acordarea de drepturi particularilor, cum sunt principiul obligației de diligență, principiile asistenței și protecției, principiul bunei administrări, prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în sfârșit, principiul interzicerii arbitrarului.

Situația se prezintă în acest fel întrucât, prin adoptarea unor măsuri pentru evitarea perturbărilor pe piața piersicilor și pe cea a nectarinelor în vara anului 2014, Comisia:

- a adoptat un mecanism de criză pe care ea însăși îl considerase anterior inadecvat și ineficace, întrucât nu este utilizat de organizațiile de producători, care sunt prea mici și nu dispun de mijloace pentru a-l utiliza;
- nu a obținut informații cu privire la piață;
- a acționat fără a obține date adecvate în legătură cu măsurile de retragere;
- a intervenit tardiv.

Reclamanta afirmă în continuare că, pe de altă parte, măsurile de retragere cofinanțată a produselor, pentru promovare și în vederea distribuirii gratuite erau în mod obiectiv inadecvate.

Se susține de asemenea că Comisia a încălcat obligația de motivare.

În al doilea rând, se afirmă că cele trei societăți afectate au suferit un prejudiciu real și cert care, în plus, este cuantificabil.

În sfârșit, există o legătură de cauzalitate între prejudiciu și comportamentul nelegal al Comisiei.

- (¹) Regulamentul delegat (UE) nr. 913/2014 al Comisiei din 21 august 2014 de stabilire a unor măsuri de sprijin excepționale cu caracter temporar pentru producătorii de piersici și de nectarine (JO 2014, L 248, p. 1).
- (²) Regulamentul delegat (UE) nr. 932/2014 al Comisiei din 29 august 2014 de stabilire a unor măsuri excepționale cu caracter temporar de sprijinire a producătorilor de anumite fructe și legume și de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 913/2014 (JO 2014, L 259, p. 2).

Acțiune introdusă la 13 iunie 2016 – East West Consulting/Comisia

(Cauza T-298/16)

(2016/C 270/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgia) (reprezențanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni drept admisibilă și întemeiată;
- în consecință,
- declararea faptului că este angajată răspunderea extracontractuală a Comisiei;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului suferit de reclamantă, evaluat, sub rezerva modificării, la suma de 496 000 de euro;
- în orice caz, obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcări suficient de grave ale normelor de drept pe care Comisia le-ar fi săvârșit prin activarea, în temeiul Deciziei 2008/969/CE, Euratom a Comisiei din 16 decembrie 2008 privind sistemul de avertizare rapidă pentru ordonatorii de credite ai Comisiei și ai agențiilor executive (JO 2008, L 344, p. 125), avertismentului „W3b” în sistemul de avertizare rapidă (SAR) împotriva reclamantei, în urma unei anchete a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF), identificând nivelul de risc asociat reclamantei în calitate sa de ofertant câștigător al contractului de achiziții publice de servicii privind un proiect vizând întărirea luptei împotriva muncii nedeclarate în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei. Acest motiv cuprinde cinci aspecte:

- primul aspect, potrivit căruia decizia de avertizare a reclamantei în SAR (denumită în continuare „Decizia SAR”) ar fi ilegală, întrucât nu ar avea temei legal, ar încălca articolul 5 TUE și dreptul fundamental la prezumția de nevinovăție;

- al doilea aspect, potrivit căruia Decizia SAR ar fi ilegală, întrucât ar încălca principiul securității juridice cu privire la condițiile referitoare la avertizarea „W3b”;
 - al treilea aspect, potrivit căruia Decizia SAR ar fi ilegală, întrucât ar rezulta din încălcări ale articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ale principiului bunei administrări, ale dreptului la apărare, ale dreptului fundamental de a fi ascultat, precum și ale obligației de motivare;
 - al patrulea aspect, invocat cu titlu subsidiar, potrivit căruia Comisia ar fi încălcat Decizia SAR, obligația de motivare consacrată prin articolul 41 din Cartă, obligația de diligență și principiul proporționalității;
 - al cincilea aspect, potrivit căruia motivul refuzului acordului Comisiei ar fi nelegal, întrucât nu ar respecta caietul de sarcini.
2. Al doilea motiv întemeiat pe prejudiciul suferit de reclamantă și pe legătura de cauzalitate între comportamentul culpabil al Comisiei și acest prejudiciu.

Ordonanța Tribunalului din 6 iunie 2016 – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA

(Cauza T-560/12) ⁽¹⁾

(2016/C 270/72)

Limba de procedură: polona

Președintele Camerei a șasea dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 79, 16.3.2013.

Ordonanța Tribunalului din 1 iunie 2016 – Laboratoire Nuxe/EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)

(Cauza T-537/14) ⁽¹⁾

(2016/C 270/73)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 329, 22.9.2014.

Ordonanța Tribunalului din 31 mai 2016 – Laboratorios Thea/EUIPO – Sebapharma (Sebacur)

(Cauza T-84/15) ⁽¹⁾

(2016/C 270/74)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 118, 13.4.2015.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 14 iunie 2016 – Fernández González/
Comisia

(Cauza F-121/15) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Agent temporar — Agent în post în cadrul cabinetului unui comisar european —
Recrutarea unui agent temporar în temeiul articolului 2 litera (b) din RAA — Condiția întreruperii pe o
durată de șase luni a oricărei forme de angajare în cadrul Comisiei — Punctul 3.2 din Nota D
(2005) 18064 a Comisiei din 28 iulie 2005 privind angajarea agenților temporari în temeiul articolului 2
literele (b) și (d) din RAA pe posturi permanente în cazul inexistenței unor candidați care au reușit la
concurs]

(2016/C 270/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Elia Fernández González (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: M. Casado García-Hirschfeld și É. Boigelot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți, D. Waelbroeck și A. Duron, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de respingere a candidaturii reclamantei pentru postul care a făcut obiectul anunțului pentru ocuparea unui post vacant COM/2014/2036, întemeiată pe nerespectarea condiției întreruperii contractului pentru o durată de șase luni înaintea recrutării unui agent care a fost anterior angajat cu un contract în gradul AT2c, în temeiul Notei D(2005)18064 din 28 iulie 2005 a DG HR, precum și repararea prejudiciului moral și material pretins a fi fost suferit.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de doamna Elia Fernández González.

⁽¹⁾ JO C 354, 26.10.2015, p. 57.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 10 iunie 2016 – HI/Comisia**(Cauza F-133/15) ⁽¹⁾**

(Funcție publică — Funcționari — Articolul 11 din statut — Datoria de loialitate — Articolul 11a — Conflict de interese — Funcționar însărcinat cu monitorizarea unui proiect finanțat de Uniune — Legătură de familie între acest funcționar și un angajat recrutat în scopul realizării proiectului de societatea însărcinată cu proiectul respectiv — Procedură disciplinară — Sancțiune disciplinară — Retrogradare — Legalitatea componenței comisiei de disciplină — Obligația de motivare — Durata procedurii — Termen rezonabil — Încălcarea dreptului la apărare — Principiul ne bis in idem — Eroare vădită de apreciere — Proporționalitatea sancțiunii — Circumstanțe atenuante)

(2016/C 270/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: HI (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: C. Ehrbar și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei prin care se impune sancțiunea retrogradării permanente cu două grade a reclamantului ca urmare a unei anchete privind o situație de conflict de interese, precum și repararea prejudiciului moral pretins suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) HI suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015, p. 45.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO